

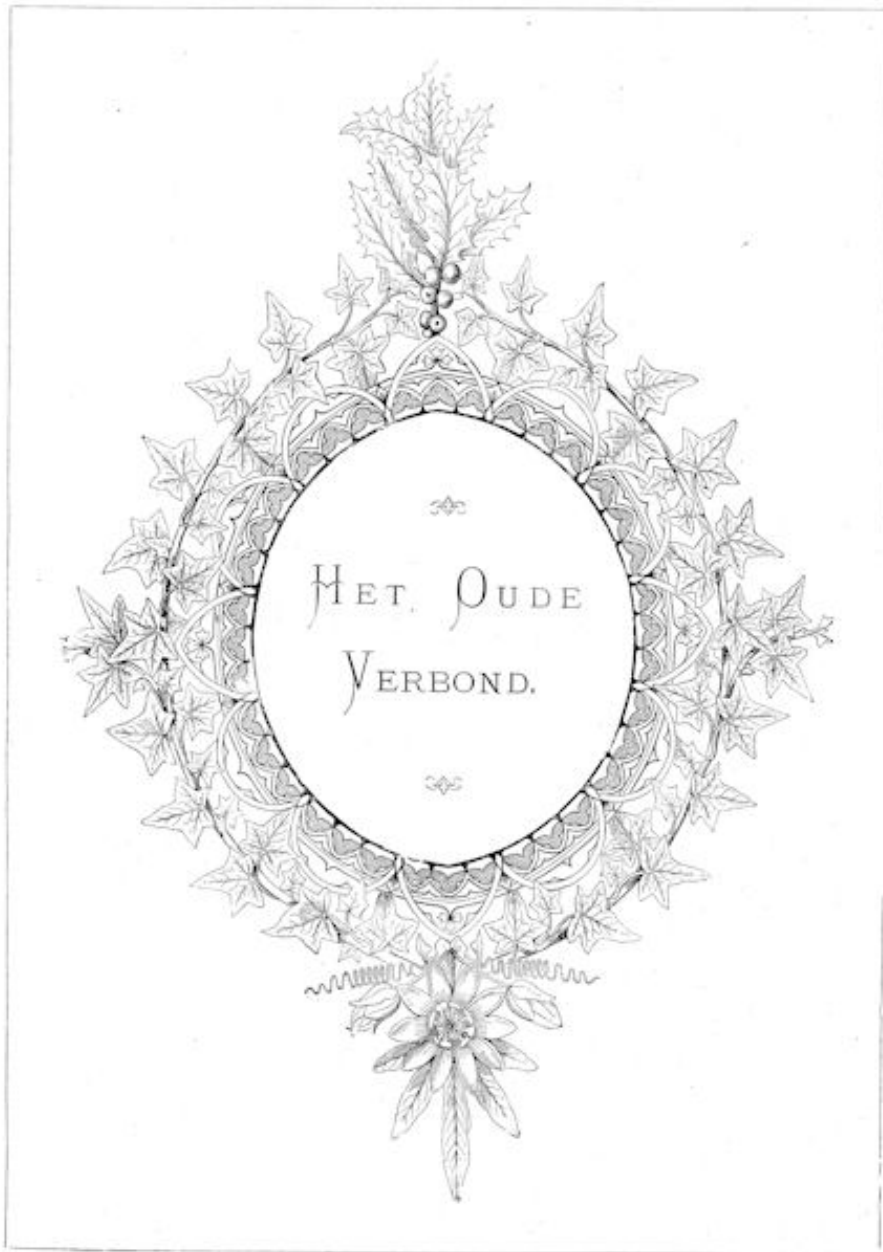
BIBELSCHE GESCHIEDENIS
IN
PLATEN.

Kleur Teekeningen van Schout, Nieuland, Webb, Welton, Morrison Weir, Dani, en anderen.

Uitgave der Nederlandsche Zondagschool-Vereeniging.

Amsterdam:
HOVEKER & ZON.

DE KLEINE SAMUEL.

„Spreek, Heer, want uw knecht hoort.”

1 Sam. 3.

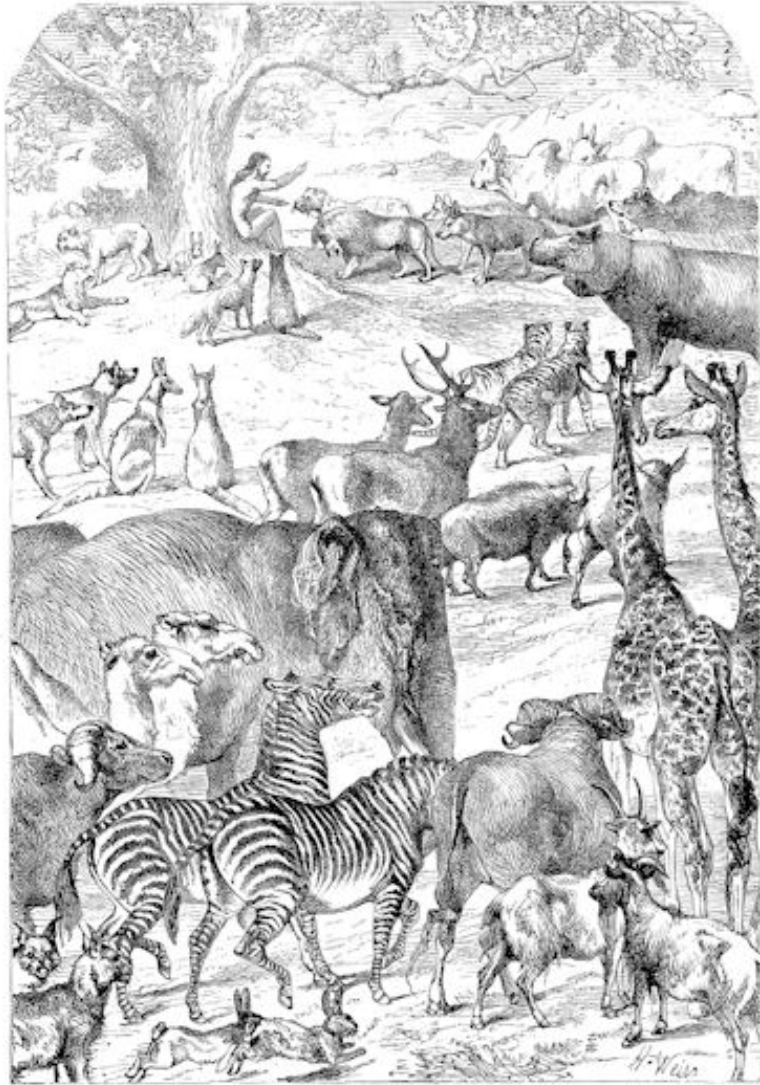
BIJBELSCHĒ GESCHIEDENIS
IN
PLATEN.

Naar Teekeningen van Seivus, Stanland, Webb, Watson, Harrison Weir, Doré, en anderen.

Uitgave der Nederlandsche Zondagschool-Vereeniging.

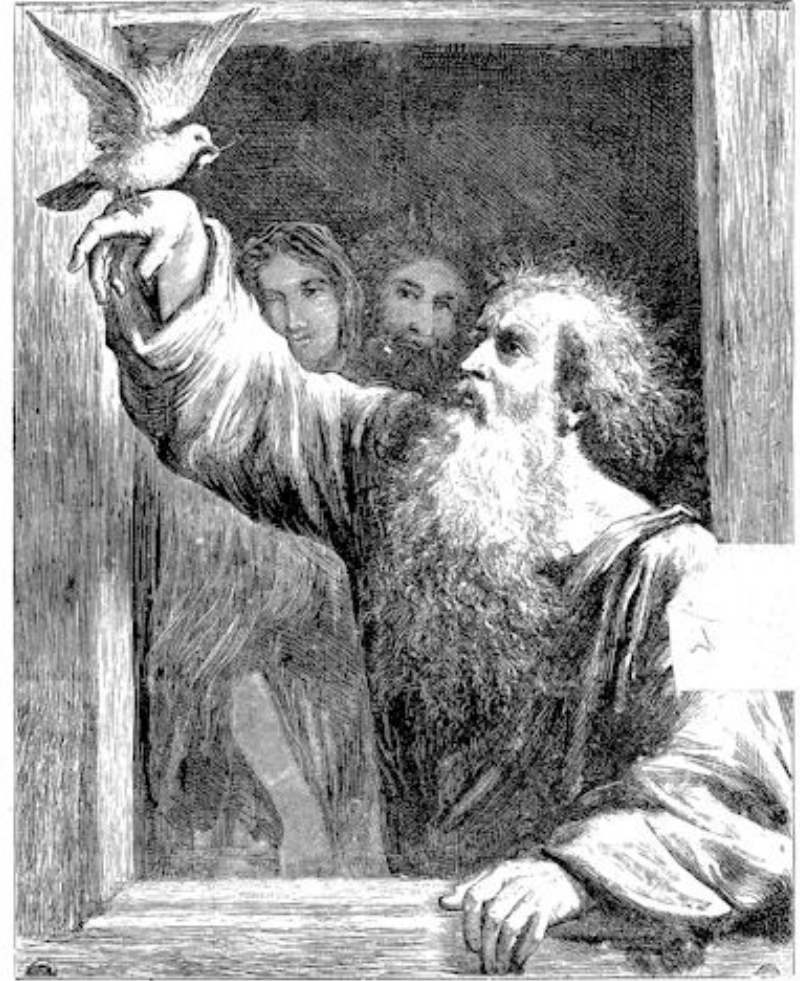
Amsterdam:
HÖVEKER & ZOON.

ADAM GEEFT DE DIEREN NAMEN.

En Adam gaf namen aan al het vee, en aan al het gevogelte des hemels en aan al het gedierte des velds.

Gen. 1: 2.

DE DUIF KEERT TOT DE ARK WEDER.

Wederom liet hij de duif uit de ark, en de duif kwam tot hem tegen de avondtijd; en zie een afgebroken olijfblad was in haren bek; zoo merkte Noach dat de wateren boven de aarde geligt waren.

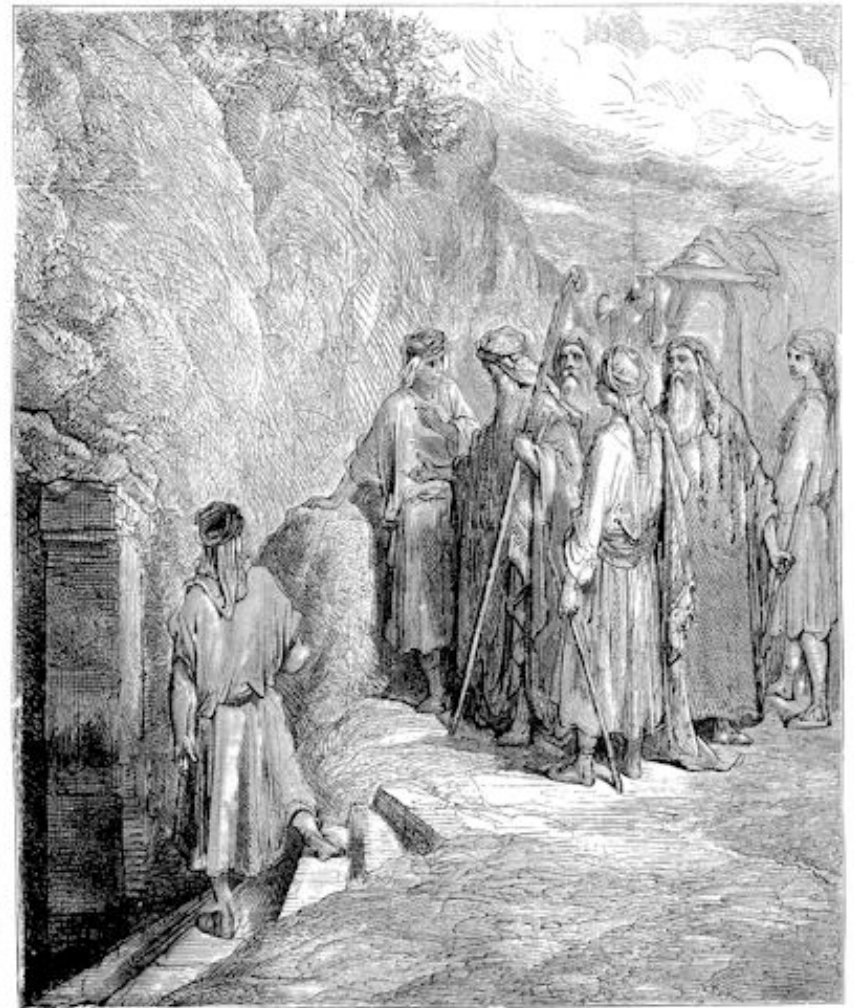
Gen. 8.

ABRAHAM EN LOT SCHEIDEN VAN ELKANDER.

En Abram zeide tot Lot: Laat toch geene twisting zijn tusschen mij en tusschen u, en tusschen mijne herders en tusschen uwe herders; want wij zijn mannen broeders. Is niet het gansche land voor uw aangezicht? scheid u toch van mij; zoo gij de linkerhand [*kies*], zoo zal ik ter rechterhand gaan; en zoo gij de rechterhand, zoo zal ik ter linkerhand gaan. Gen. xiii.

ABRAHAM KOOPT DE SPELONK VAN MACHPELA.

Daarna begroef Abraham zijne huisvrouw Sara in de spelonk des akkers van Machpela, tegenover Mamre, hetwelk is Hebron, in het land Kanaän. Alzoo word die akker, en de spelonk die daarin was, aan Abraham gevestigd tot eene erfbegravenis van de zonen Heths. Gen. xxiii.

HET VERBOND TUSSEN LABAN EN JAKOB.

Nu dan, kom, laat ons een verbond maken, ik en gij, dat het tot eene getuigenis zij tusschen mij en tusschen u! Toen nam Jakob eenen steen, en hij verhoogde dien [tot] een opgericht teeken. En Jakob zeide tot zijne broederen: Vergadert steenen! En zij namen steenen, en maakten eenen hoop; en zij aten aldaar op dien hoop. En Laban noemde hem Jegar-Sahadutha; maar Jakob noemde denzelven Gal-ed. Toen zeide Laban: Deze hoop zij heden een getuige tusschen mij en tusschen u! Daarom noemde men zijnen naam Gal-ed, en Mizpa; omdat hij zeide: Dat de Heer opzigt neme tusschen mij en tusschen u, wanneer wij de een van den ander' zullen verborgen zijn!

Gen. xxxl.

VERZOENING VAN EZAU EN JAKOB.

En Esau liep hem tegemoet en nam hem in den arm en viel hem aan den hals, en kuste hem, en zij weenden.

Gen. xxxiii.

Jezus, Heer, U zien wij aan;
Doe in 't rechte spoor ons gaan,
Maak ons trouw in lief en leed
Steeds tot broederhulp gereed.

Maak ons één van hart en zin,
Zoekers van elkaers gewin,
Vriendlijk, zacht in woord en daad,
Dienaars van uw liefderaad.

DEBORA BEGRAVEN.

En Debora, de voedster van Rebekka, stierf, en zij werd begraven onder een eik, onder dien eik, welks naam hij noemde Allon-Bachuth.

God van goedheid, hoor de bede,
 Die ons jeugdig hart U vraagt;
 Schenk genadig ons uw vrede,
 Om te doen wat U behaagt.

Sluit dan eens de dood ons de oogen,
 Zij het vroeg, of zij het spa,
 Stervend zullen wij verhoogen,
 Vader, 't werk van uw genade.

JOZEF IN DEN PUT GEWORPEN.

En het geslotde, als Jozef tot zijne broeders kwam, zoo togen zij Jozef zijnen rok mit, den veelverwigen rok, dien hij aantad. En zij namen hem, en wierpen hem in den kuil; doch de kuil was ledig, er was geen water in.

JOB IN ZIJN VOORSPOED.

Als een oor mij hoorde, zoo hield het mij gelukkig; als mij een oog zag, zong het van mij. Want ik bevrijdde den ellendige, die riep, en de wees, die geen helper had. De zegen desgenen, die verloren ging, kwam op mij; en haer weduwe deed ik vrolijk zingen. Ik bekleedde mij met gerechtigheid, en zette de wet voor mijn oogen; mijn oordeel was als een mantel en vorstelijken hoed. Den blinden was ik tot oogen, en den kreupelen was ik tot voeten. Ik was dennooch druftegen een vader; en het geschil, dat ik niet wist, dat onderzocht ik.

Job 11:16

JOZEF DOOR ZIJNE BROEDERS VERKOCHT.

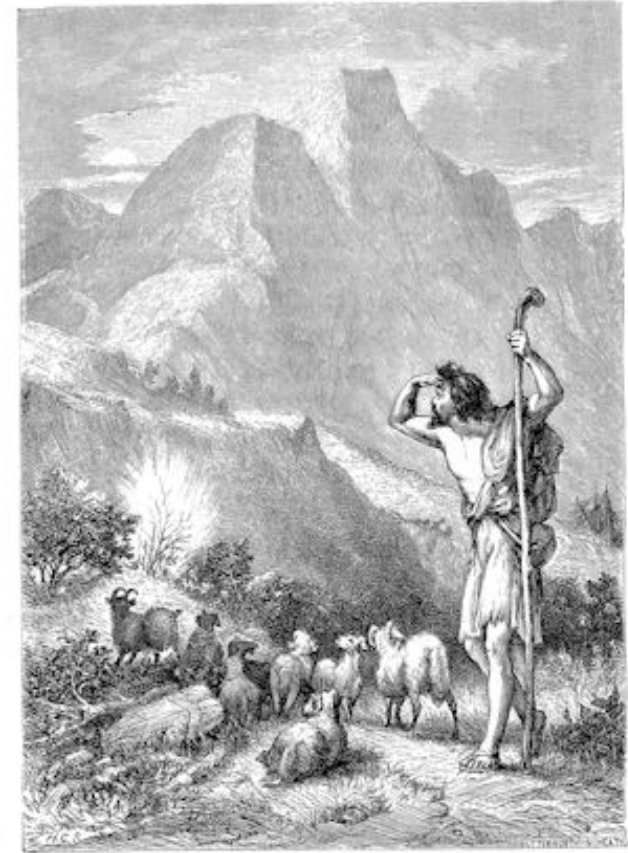
Als nu de Midianitische kooplieden voortbijtoegen, zoo trokken on lieven zij Jozef op uit den kuil, en verkochten Jozef aan deze Ismaelieten voor twintig zilverlingen; die brachten Jozef naar Egypte. Gen 37:28.

MOZES IN HET BIEZEN KISTJE.

Doch als zij hem niet langer verbergen konde, zoo nam zij voor hem een kistje van biezen, en belijmde het met lijn en met pek; en zij leide het knechtken daarin, en leide het in de biezen, aan den oever der rivier. En zijne zuster stelde zich van verre, om te weten wat hem gedaan zoude worden.

Exod. II.

MOZES EN HET BRANDENDE BRAAMBOSCH.

Toen de Heer zag, dat hij zich daarhenen wendde om te bezien, zoo riep God tot hem uit het midden van het braambosch, en zeide: Mozes, Mozes! En hij zeide: Zie, [*hier*] ben ik! En hij zeide: Nader hier niet toe; trek uwe schoenen uit van uwe voeten: want de plaats, waarop gij staat, is heilig land. *Exod. III.*

God is geest, is groot in kracht,
Trouw en heilig en genadig.
Voor wie bouwen op zijn macht
Goedertieren en weldadig.

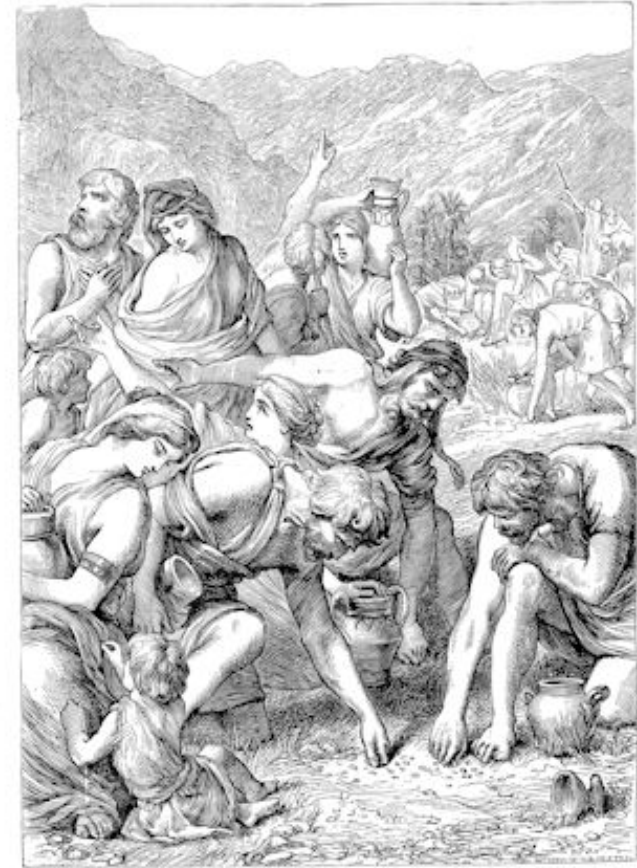
Trek, o God, ons hart tot U,
Richt Gij onzen gang naar boven;
Leer ons op uw heilwoord nu,
En in alles u gelooven.

MOZES VOOR PHARAO.

En daarna gingen Mozes en Aäron henen, en zeiden tot Pharao: Alzoo zegt de Heer, de God Israels: Laat mijn volk trekken, dat het mij een feest houde in te woestijn! Maar Pharao zeide: Wie is de Heer, wiens stem ik gehoorzamen oude, om Israel te laten trekken? Ik ken den Heer niet, en ik zal ook Israel iet laten trekken.

Exod. v.

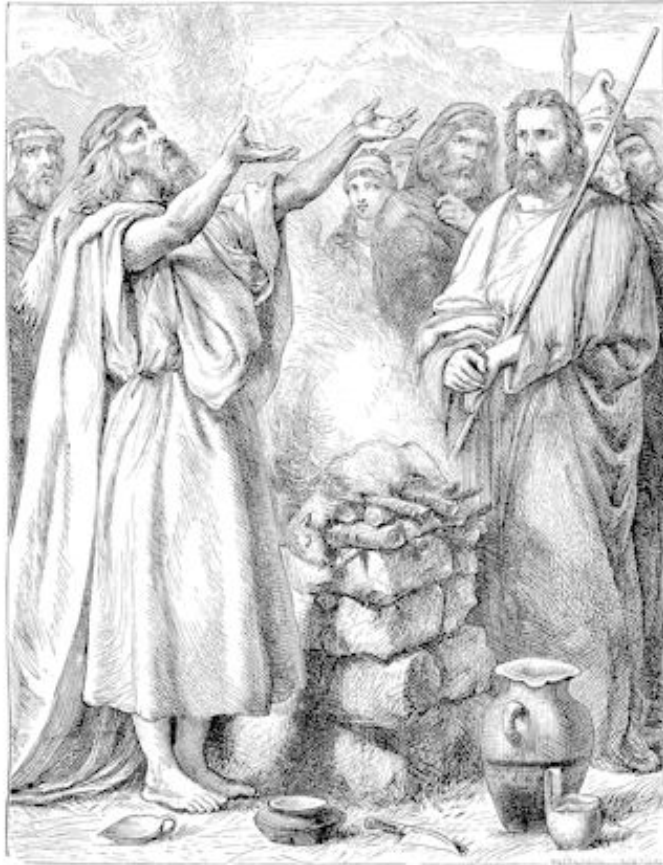
INZAMELING VAN MANNA.

Mozes dan zeide tot hen: Dit is het brood, 't welk de Heer ulieden te eten gegeven heeft. Dit is het woord, dat de Heer geboden heeft: Verzamelt daarvan een ieder naardat hij eten mag. En de kinderen Israels deden alzoo, en verzamelden, de een veel en de ander weinig. Doch als zij het met den gomer maten, zoo had hij, die veel verzameld had, niets over, en dien, die weinig verzameld had, ontbrak niet.

Exod. xvi.

Geen wereldsch goed, niet al haar goud,
Haar purper en juweel,
Maakt hem, die op dien schat vertrouwt,
Het waar geluk ten deel.

Gelukkig is alleen de mensch,
Die rijk is in zijn God.
Gods wil te doen is al zijn wensch
En liefde 't hoogst genot.

JETHRO'S OFFERANDE.

En Jethro zeide: Gezegend zij de Heer, die ulieden verlost heeft uit de hand der Egyptenaars, en uit Pharao's hand: die dit volk van onder de hand der Egyptenaars verlost heeft! Nu weet ik, dat de Heer grooter is dan alle goden: want in de zaak, waarin zij trotschelijk gehandeld hebben, was hij boven hen. Toen nam Jethro, Mozes' schoonvader, Gode brandoffer en slagtofferen; en Aäron kwam, en al de oversten van Israel, om brood te eten met Mozes' schoonvader, voor het aangezichte Gods.

Exod. xviii.

DE WEQQAANDE BOK.

En Aäron zal beide zijne handen op het hoofd des levenden boks leggen, en zal daarop al de ongeregtigheden der kinderen Israels, en al hunne overtredingen, naar al hunne zonden, belijden; en hij zal die op het hoofd des boks leggen, en zal [hem] door de hand eens mans, die voorhanden is, naar de woestijn uitlaten.

Lev. xvi.

ARENLEZERS.

Als gij ook den oogst uws lands inoogsten zult, zult gij den hoek uws velds niet ganschelijk afoogsten, en dat van uwen oogst op te zamelen is, niet opzamelen. Insgelijks zult gij uwen wijngaard niet nalezen, en de afgevallene beziën van uwen wijngaard niet opzamelen; den arme en den vreemdeling zult gij die overlaten: ik ben de Heer uw God!

Lev. xix.

Een beker water, die in nood
Uw liefde heet gegeven,
Is meer dan daden, schitterend groot,
Uit zucht naar roem bedreven.

Geef dus gehoor aan Gods bevel,
Gedenk aan weeuw en weezen,
Gij toont, doet gij den armen wel,
Uw lust om God te vreezen.

MOZES VERNEEMT DAT ELDAD EN MEDAD PROFETEREN.

Toen liep een jongen henen, en boodschapte aan Mozes, en ziede: Eldad en Medad profeteren in het leger. En Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, één van zijne uitgelezene jongelingen, antwoordde en zeide: Mijn heer Mozes! verbied hun! Doch Mozes zeide tot hem: Zijt gij voor mij ijverende? och of al het volk des Heeren profeten waren, dat de Heer zijnen Geest over hen gawe!

Nam. xi.

DE KOPEREN SLANG.

En Mozes maakte eene koperen slang, en stelde ze op eene stang; en het geschiedde, als eene slang iemand beet, zoo zag hij de koperen slang aan, en hij bleef levend.

Num. 21.

En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzoo moet de Zoon des menschen verhoogd worden; opdat een iegelijk, die in hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

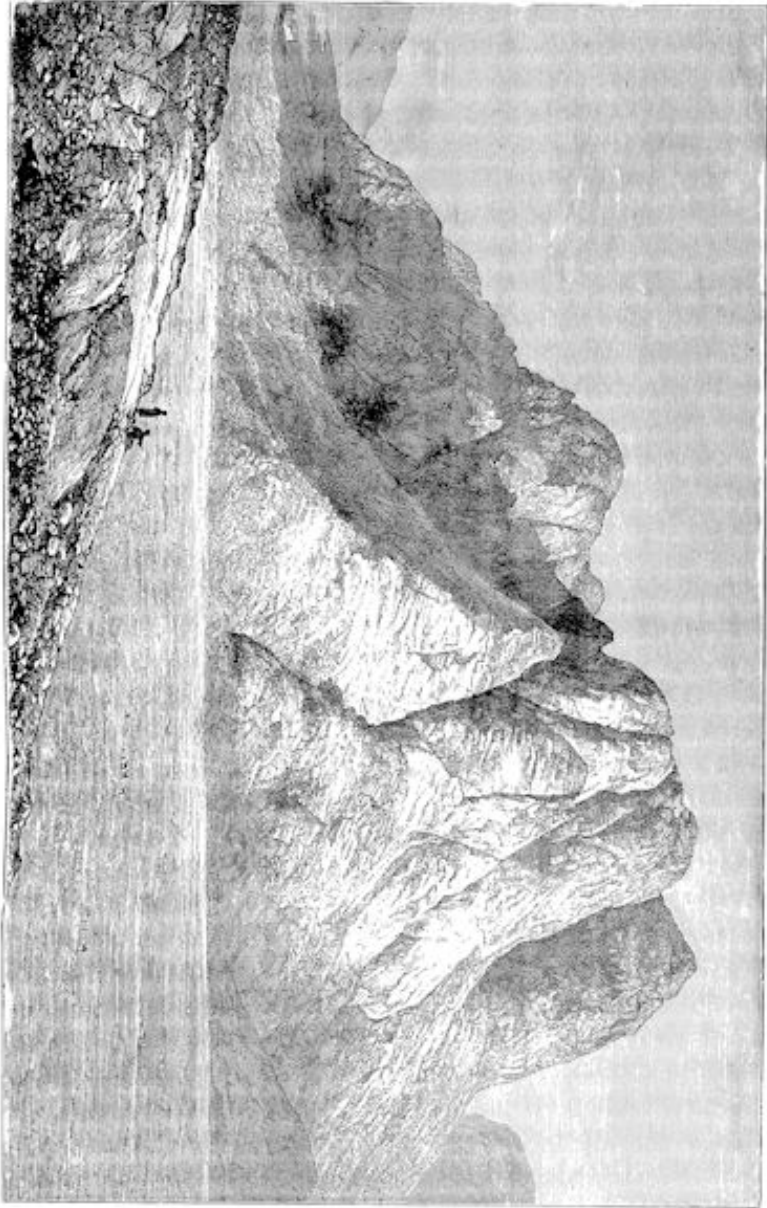
Jon. 3.

WATER UIT DE STEENROTS.

Toen hief Mozes zijne hand op, en hij sloeg de steenrots tweemaal met zijnen staf; en er kwam voel water uit, zoodat de vergadering dronk, en hare beesten.

Num. 20. 1 Kor. 10.

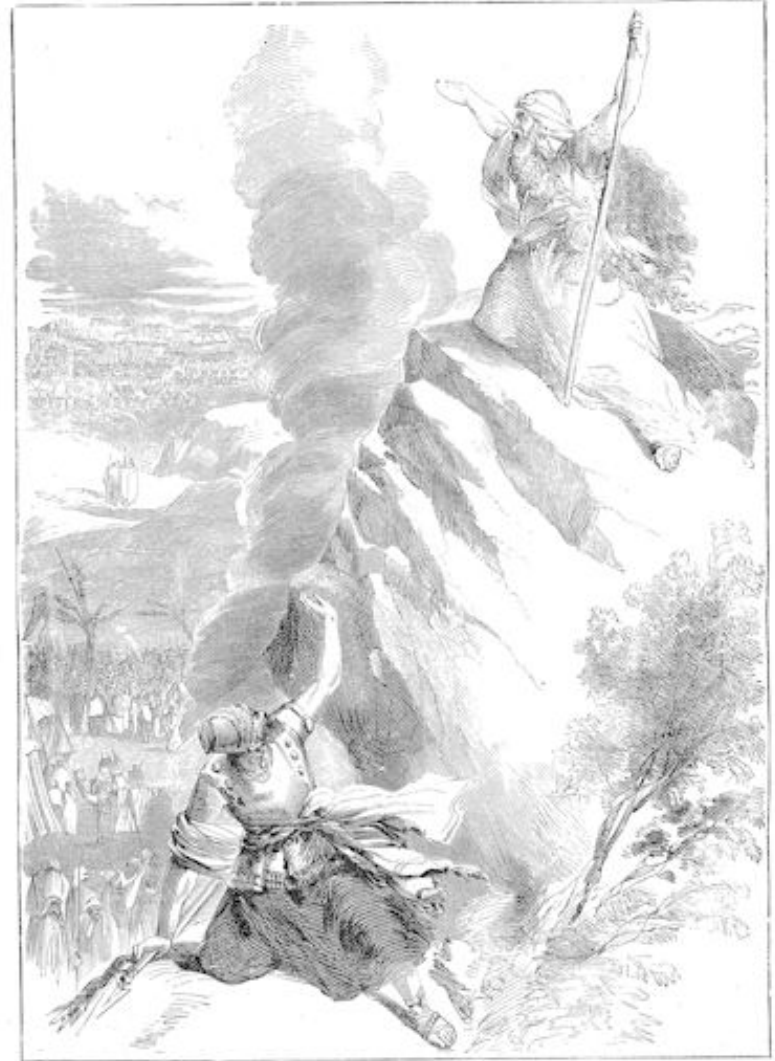

Want gij zijt niet gekomen tot den tasterijken berg, en die stad des levenden Gods, tot het heerliche Jeruzalem, testamenten, Jezus.

DE WOESTIJN SINAI.

Want gij zijt niet gekomen tot den tasterijken berg, en die stad des levenden Gods, tot het heerliche Jeruzalem, testamenten, Jezus.

Exod. 19. Moys. 12.

BILEAMS PROFETIE.

Ik zal hem zien, maar nu niet; ik zal hem aanschouwen, maar niet nabij. Er zal eene ster voortgaan uit Jakob, en er zal een scepter uit Israel opkomen.

Num. 22-24.

DE VRIJSTEDEN.

Toen zonderde Mozes drie steden ar, aan deze zijde der Jordaan, tegen den opgang der zon; Opdat daarhenen vlode de doodslager, die zijnen naaste onwetende doodslaat, dien hij van gisteren [en] eergisteren niet haatte; dat hij in ééne van deze steden vlood en levend bleef:

Deut. 4.

ACHAN'S OVERTREDEN.

Achan nu antwoordde Jozua, en zeide: Voorwaar ik heb tegen den Heer, den God Israels, gezondigd, en heb alzoo en alzoo gedaan. Want ik zag onder den roof een schoon sierlijk Babylonisch overkleed, en twee honderd sikkelen zilver, en eene gouden tong, welker gewigt was vijftig sikkelen; en ik kreeg lust daartoe, en ik nam ze; en zie, zij zijn verborgen in de aarde, in het midden mijner tent, en het zilver daaronder.

Jos. 7.

JEFTA'S DOCHTER.

Toen nu Jephtha te Mizpa bij zijn huis kwam, zie, zoo ging zijne dochter uit, hem te gemoet, met trommelen en reijen. Zie nu was alleen, een eenig [kind], hij had uit zich [anders] geenen zoon of dochter. En het geschiedde, als hij haar zag, zoo verscheurde hij zijne kleedren, en zeide: Ach mijne dochter! gij hebt mij ganschelijk nedergebogen, en gij zijt onder degen en die mij beroeren: want ik heb mijnen mond opengedaan tot den Heer, en ik zal niet kunnen teruggaan.

Richt. 11.

RUTH EN NAOMI.

Maar Ruth zeide: Dwing mij niet, dat ik u zoude verlaten, om van achter u weder te keeren: want waar gij zult henegaan, zal ik ook henegaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk, en uw God mijn God. Waar gij zult sterven, zal ik sterven, en aldaar zal ik begraven worden; alzoo doe mij de Heer en alzoo doe hij daartoe, zoo niet de dood [alleen] zal scheiding maken tusschen mij en tusschen u!

Ruth 1.

BOAZ EN RUTH.

En Boaz antwoordde, en zeide tot haar: Het is mij wel aangezegd alles wat gij aan uwe schoonmoeder gedaan hebt, na den dood uws mans, en dat gij uwen vader en uwe moeder, en het land uwer geboorte hebt verlaten, en heengegaan zijt tot een volk, dat gij van te voren niet kendet. De Heer vergelde u uwe daad! en uw loon zij volkomen van den Heer, den God Israels, onder wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlugt te nemen.

Ruth II.

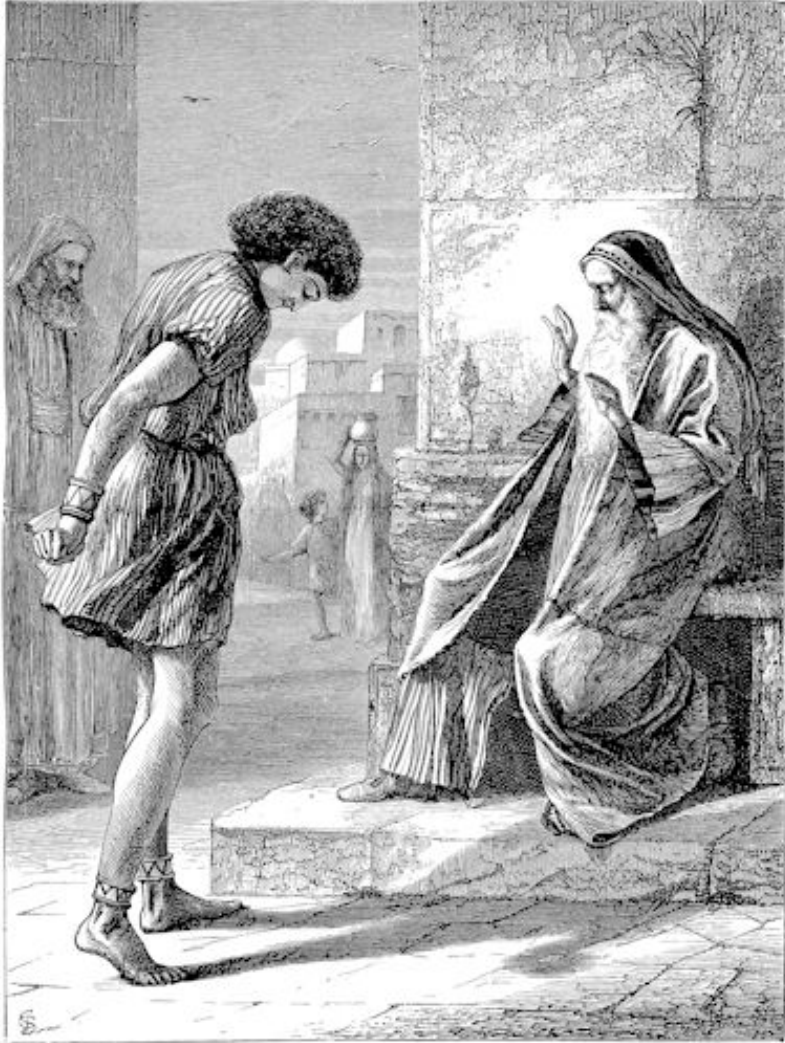
SAMUEL AAN DEN HEER OPGEDRAGEN.

Ik bad om dit kind, en de Heer heeft mij mijne bede gegeven, die ik van hem gebeden heb. Daarom heb ik hem ook den Heer overgegeven al de dagen, die hij wezen zal, hij is van den Heer gebeden; en hij bad aldaar den Heer aan.

1 Sam. I.

Mijn Vader, die mij hebt gekend
En tot deez dag gedragen,
Mijn hart is naar uw troon gewend,
Om zegen u te vragen.

Neem aan, waar ik mijzelf U wijd,
Mijn zwakheid in ontfermen.
En laat bij ieder werk en strijd
Uw hoede mij beschermen.

ELI EN DE BODE.

Toen liep er een Benjaminit uit de slagorden, en kwam te Silo denzelfden dag; en zijne kleederen waren gescheurd, en er was aarde op zijn hoofd. En als hij kwam, zie, zoo zat Eli op eenen stoel aan de zijde van den weg, uitziende: want zijn hart was sidderende van wege de arke Gods.

1 Sam. iv.

HET WEDERKEEREN DER ARK.

De koeijen nu gingen regt uit den weg op naar Beth-Semes langs ééne straat en zij gingen steeds voort, al loeijende, en weken noch ter regter-noch ter linker hand; en de vorsten der Philistijnen gingen achter dezelve tot aan de landpal van Beth-Semes. En die van Beth-Semes maaiden den taarwoogst in het dal en als zij hunne oogen ophieven, zagen zij de ark, en verblijdden zich als zij [die] zagen.

1 Sam. v.

JONATHAN TE MICHMAS.

Toen zij beiden zich aan der Philistijnen bezetting ontdekten, zoo zeiden de Philistijnen: Zie, de Hebreërs zijn uit de hollen uitgegaan, waarin zij zich verstoken hadden. Verder antwoordden de mannen der bezetting aan Jonathan en zijnen wapendrager, en zeiden: Klimt op tot ons, en wij zullen het u doen gevoelen. En Jonathan zeide tot zijnen wapendrager: Klim op achter mij, want de Heer heeft hen gegeven in de hand van Israel. Toen klom Jonathan op met zijne handen en met zijne voeten, en zijn wapendrager hem na; en zij vielen voor Jonathans aangezicht, en zijn wapendrager doodde ze achter hem.

1 Sam. xiv.

SAUL VERWORPEN.

Toen zeide Saul tot Samuel: Ik heb gezondigd, omdat ik des Heeren bevel en uwe woorden overtreden heb. Nu dan, vergeef [*mij*] toch mijne zonden, en keer met mij wederom, dat ik den Heer aanbidde. Doch Samuel zeide tot Saul: Ik zal met u niet wederkeeren; omdat gij het woord des Heeren verworpen hebt zoo heeft de Heer u verworpen; omdat gij geen koning over Israel zult zijn. Als Samuel zich omkeerde om weg te gaan, zoo greep hij eene slip van zijnen mantel en zij scheurde. Toen zeide Samuel tot hem: De Heer heeft heden het koninkrijk van Israel van u afgescheurd, en heeft het aan uwen naaste gegeven, die beter is dan gij.

1 Sam. xv.

SAMUEL ZALFT DAVID TOT. KONING.

Voorts zeide Samuel tot Isai : Zijn dit al de jongelingen ? En hij zeide : De jongste is nog overig, en zie, hij weidt de schapen. Samuel nu zeide tot Isai : Zend henen en laat hem halen, want wij zullen niet rondom aanzitten, totdat hij hier zal gekomen zijn. Toen zond hij henen, en bragt hem in : hij nu was blozend, misgaders schoon van oogen en schoon van aanzien : en de Heer zeide ; Sta op, zalf hem, want deze is het. Toen nam Samuel den oliehoorn, en hij zalfde hem in het midden zijner broederen. En de Geest des Heeren werd vaardig over David van dien dag af en voortaan.

1 Sam. xxi.

JONATHANS TEEKEN AAN DAVID.

En het geschiedde des morgens, dat Jonathan in het veld ging op den tijd, die David bestemd was ; en er was een kleine jongen bij hem. En hij zeide tot zijnen jongen : Loop, zoek nu de pijlen die ik schieten zal. De jongen liep henen, en hij schoot eenen pijl, dien hij over hem deed vliegen. Toen de jongen tot aan de plaats des pijls, dien Jonathan geschoten had, gekomen was, zoo riep Jonathan den jongen na, en zeide : Is niet de pijl van u af en verder ? Wederom riep Jonathan den jongen na : Haast u, spoed u, sta niet stil ! De jongen van Jonathan nu raapte den pijl op, en hij kwam tot zijnen heer. Doch de jongen wist er niets van ; Jonathan en David alleen wisten van de zaak.

1 Sam. xv.

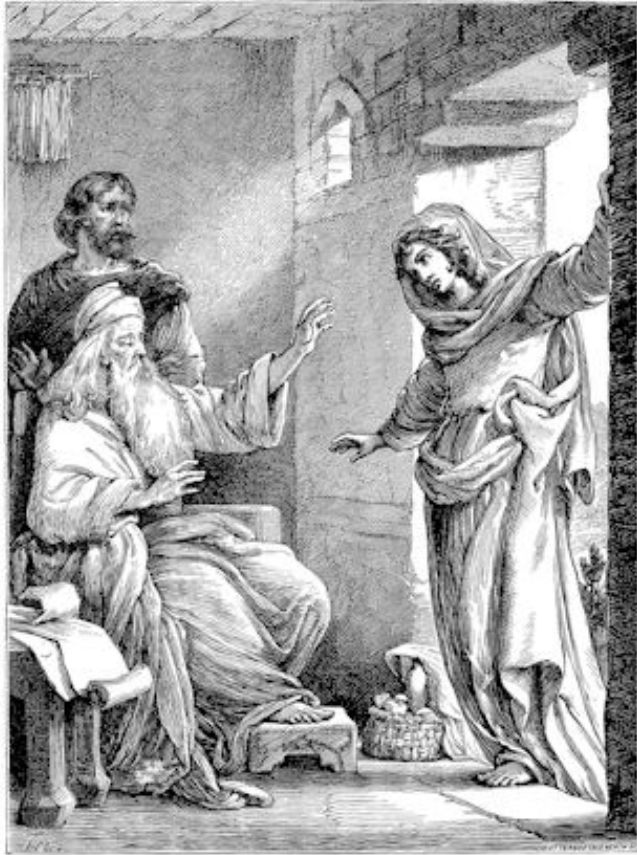
DAVID EN ARAUNA.

En Arauna zag toe, en zag den koning en zijne knechten tot zich overkomen. En Arauna zeide; Waarom komt mijn heer de koning tot zijnen knecht? En David zeide: Om dezen dorschvloer van u te koopen, om den Heere een altaar te bouwen, opdat deze plage opgeheven worde van over het volk. *2 Sam. xiv.*

DOOD VAN DEN ONGEHOORZAMEN PROFEET.

En zie, daar gingen lieden voorbij, en zagen het doode ligchaam geworpen op den weg, en den leeuw, staande bij het doode ligchaam; en zij kwamen en zeiden het in de stad, waarin de oude profeet woonde. Als de profeet, die hem van den weg had doen wederkeeren, [*dít*] hoorde, zoo zeide hij: Het is de man Gods, die den mond des Heeren wederspannig is geweest; daarom heeft de Heer hem den leeuw overgegeven, die hem gebroken en hem gedood heeft, naar het woord des Heeren, dat hij tot hem gesproken had. *1 Kon. xiii.*

DE KONINGIN EN DE PROFEET.

Maar de Heer zeide tot Ahia: Zie, Jerobeams huisvrouw komt, om eene zaak van u te vragen, aangaande haren zoon, want hij is krank: zoo en zoo zult gij tot haar spreken, en het zal zijn, als zij inkomt, dat zij zich vreemd aanstellen zal. En het geschiedde, als Ahia het geruisch harer voeten hoorde, toen zij ter deure inkwam, dat hij zeide: Kom in, gij huisvrouw van Jerobeam! waarom stelt gij u dus vreemd aan? want ik ben tot u gezonden met eene harde [boodschap].

I Kon. xiv.

ELIA DOOR DE RAVEN GEVOED.

Hij ging dan henen, en deed naar het woord des Heeren: want hij ging en woonde bij de beek Kriti, die voor aan de Jordaan is. En de raven bragten hem des morgens brood en vleesch, desgelijks brood en vleesch des avonds; en hij dronk uit de beek.

I Kon. xvii.

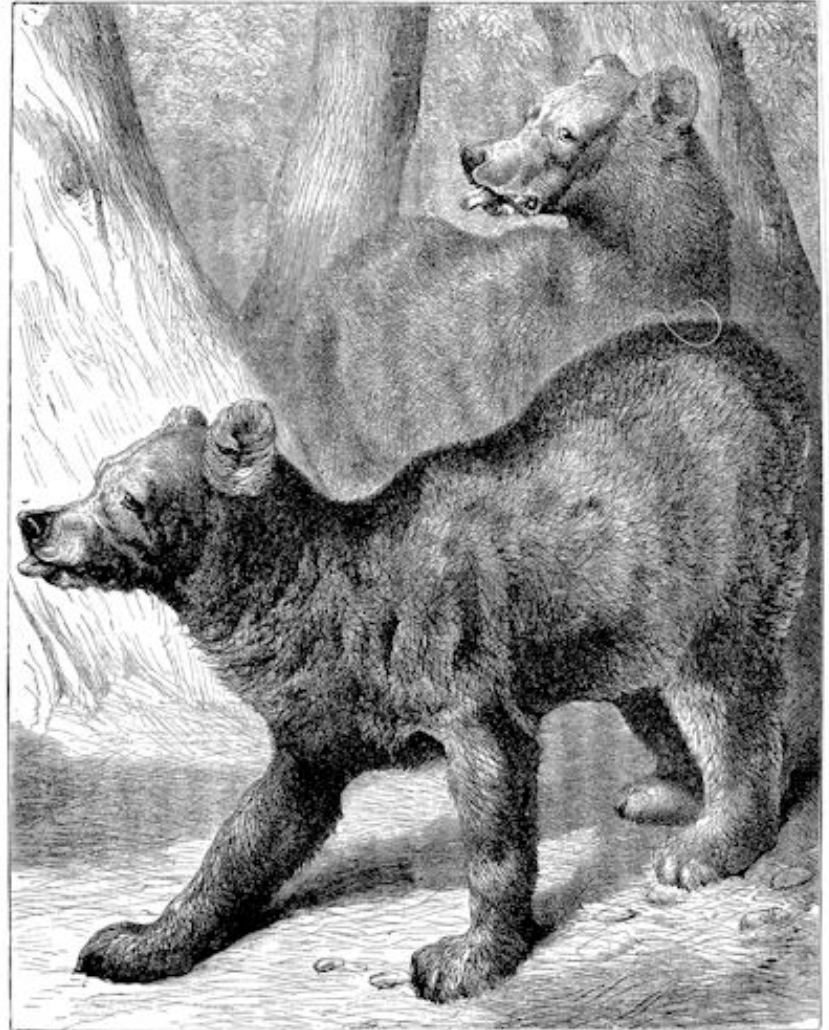

ELIA WEKT DEN ZOON DER WEDUWE UIT DEN DOOD OP.

En Elia riep den Heer aan, en zeide : Heer mijn God! laat toch de ziel dezes kinds in hem wederkomen. En de Heer verhoorde de stem van Elia ; en de ziel des kinds kwam weder in hem, zoodat het weder levend werd. En Elia nam het kind, en bragt het af van de opperzaal in het huis, en gaf het aan zijne moeder ; en Elia zeide : Zie, uw zoon leeft.

1 Kon. xlii.

SYRISCHE BEEREN.

Als hij nu den weg opging, zoo kwamen kleine jongens uit de stad ; die bespotteden hem, en zeiden tot hem : Kaalkop, ga op, kaalkop, ga op? Toen kwamen twee beeren uit het woud, en verscheurden van dezelve twee en veertig kinderen.

2 Kon. ii.

MIJN HOOFD, MIJN HOOFD!

Toen nu het kind groot werd, geschiedde het op eenen dag, dat het uitging tot zijnen vader, tot de maaijers. En het zeide tot zijnen vader: Mijn hoofd, mijn hoofd! Hij dan zeide tot eenen jongen: Draag hem tot zijne moeder. En hij droeg hem, en bragt hem tot zijne moeder. En hij zat op hare knieën tot aan den middag toe; toen stierf hij.

2 Kon. iv.

DE GEVANGEN JONGE MAAGD.

En er waren benden uit Syrië getogen, en hadden eene jonge maagd uit het land van Israel gevankelijk gebragt, die in de dienst der huisvrouw van Naäman was. Deze zeide tot hare vrouw: Och of mijn heer ware voor het aangezigt van den profeet, die te Samaria is, dan zoude hij hem van zijne melaatscheit ontledigen.

2 Kon. v.

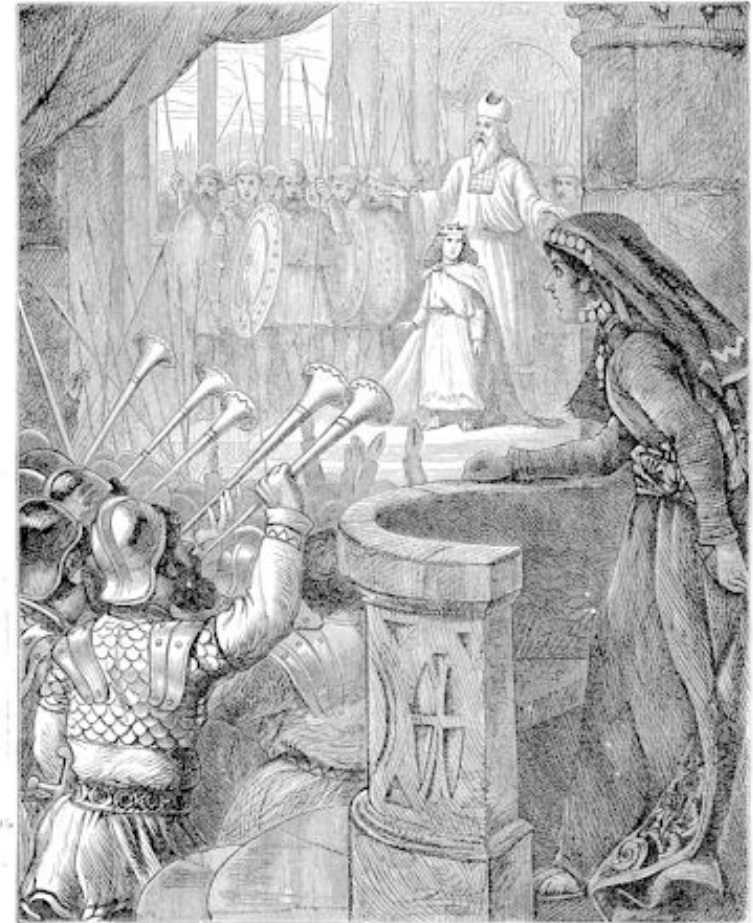

DE BIJL BEHOUDEN.

Als zij nu aan de Jordaan gekomen waren, hieuwen zij hout af. En het geschiedde, als één het timmerhout velde, dat het ijzer in het water viel; en hij riep, en zeide: Ach, mijn heer! want het was geleend. En de man Gods zeide: Waar is het gevallen? En toen hij hem de plaats gewezen had, sneed hij een hout af, en wierp het daarhenen, en deed het ijzer boven zwemmen. En hij zeide: Neem het tot u op. Toen stak hij zijne hand uit en nam het. 2 Kon. vi.

10

H

JOSIA TOT KONING UITGEROEPEN.

Toen Athalia hoorde de stem der trawanten [en] des volks, zoo kwam zij tot het volk in het huis des Heeren. En zij zag toe, en zie, de koning stond bij den pilaar, naar het gebruik, en de oversten en de trompetten bij den koning; en al het volk des lands was blijde, en bles met trompetten. Toen verscheurde Athalia hare kleederen, en zij riep: Verraad, verraad! 2 Kon. xi.

10

DE KONING EN DE STERVENDE PROFEET.

En Elisa zeide tot hem : Neem eenen boog en pijlen. En hij nam tot zich eenen boog en pijlen. En hij zeide tot den koning van Israel : Leg uwe hand aan den boog ; en hij leidt zijne hand [daaraan] ; en Elisa leide zijne handen op des konings handen. En hij zeide : Doe het venster open tegen het Oosten. En hij deed het open. Toen zeide Elisa : Schiet. En hij schoot. En hij zeide : Het is een pijl der verlossing des Heeren, en een pijl der verlossing van de Syriërs ; want gij zult de Syriërs slaan in Aphek, tot verdelgens toe.

2 Kon. 19.

HISKIA TOONT ZIJNE SCHATTEN.

En Hiskia hoorde naar hen, en hij toonde hun zijn gansche schathuis, het zilver, en het goud, en de specerijen, en de beste olie, en zijn wapenhuis, en al wat gevonden werd in zijne schatten : daar was geen ding in zijn huis, noch in zijne gansche heerschappij, dat hij hun niet toonde. Toen zeide Jesaja tot Hiskia : Hoor des Heeren woord. Zie, de dagen komen, dat al wat in uw huis is, en wat uwe vaders tot dezen dag toe opgelegd hebben, naar Babel weggevoerd zal worden ; daar zal niets overgelaten worden, zegt de Heer.

2 Kon. 20.

REHABEAMS ANTWOORD AAN DE TIEN STAMMEN.

Zoo kwam Jerobeam en al het volk tot Rehabeam, op den derden dag, gelijk de koning gesproken had, zeggende: Komt weder tot mij op den derden dag. En hij sprak tot hen naar den raad der jongelingen, zeggende: Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal nog daarboven toedoen; mijn vader heeft u met geeselen gekastijd, maar ik [zal u] met schorpioenen [kastijden]. 2 Kron. x.

JOSAPHATS GEBED IN DEN TEMPEL.

En Josaphat stond in de gemeente van Juda en Jeruzalem, in het huis der Heeren, voor het nieuwe voorhof. En hij zeide: O Heer, God onze vaders, zijt gij niet die God in den hemel? ja gij zijt de heerscher over alle koninkrijken der heidenen; en in uwe hand is kracht en sterkte, zoodat niemand zich tegen u stellen kan. O onze God! zult gij geen regt tegen hen oefenen? want in ons is geene kracht tegen deze groote menigte die tegen ons komt, en wij weten niet wat wij doen zullen; maar onze oogen zijn op u. 2 Kron. xx.

KONING JOSIA LEEST DE WET.

En de koning ging op in het huis des Heeren, en al de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem, mitsgaders de priesters en de Levieten, en al het volk, van den grooten tot den kleinen toe; en men las voor hunne ooren al de woorden van het boek des verbonds, dat in het huis des Heeren gevonden was.

2 Kron. xxxiv.

Hoe jong Josia wezen mocht,
Hij heeft terstond als koning
Zijn heil in 's Heeren dienst gezocht
Met dankbre vreugdbetooning.

Wel elk, die van jongs aan den Heer
In daden toont te vreezen,
Want immer kroonde God met eer
Wie trouwe Hem bewezen.

NEHEMIA VOOR DEN KONING.

En ik zeide tot den koning: De koning leve in eeuwigheid! Hoe zou mijn aangezicht niet treurig zijn, daar de stad, de plaats der begrafenissen mijner vaders, woest is en hare poorten met vuur verteerd zijn? En de koning zeide tot mij: Wat verlangt gij nu? Toen bad ik tot God van den hemel; en ik zeide tot den koning: Zoo het den koning goeddunkt, en zoo uw knecht voor u aangezicht aangenaam is; dat gij mij zendt naar Juda, naar de stad der begrafenissen mijner vaders, dat ik ze bouwe. Toen zeide de koning tot mij, daar de koning nevens hem zat: Hoe lang zal uwe reis wezen, en wanneer zult gij wederkomen? En het behaagde den koning dat hij mij zond.

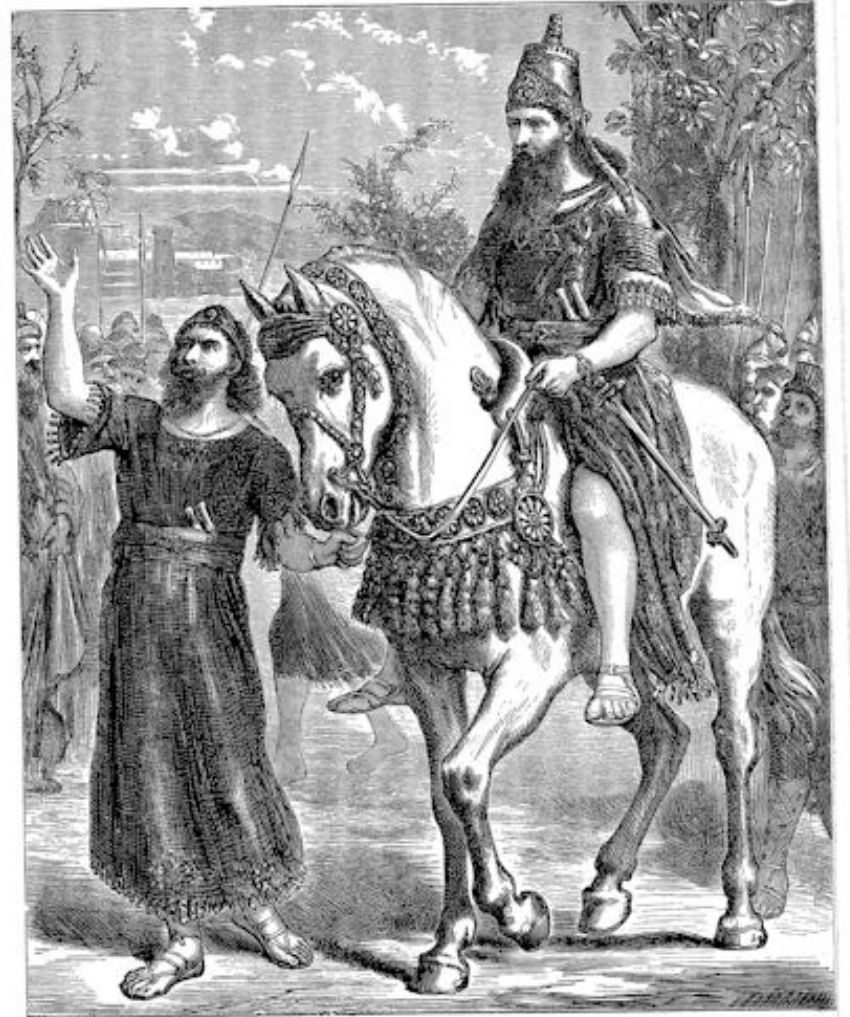
Nehem. i.

EZRA LEEST DE WET VOOR HET VOLK.

En Ezra, de schriftgeleerde, stond op eenen hoogen houten stoel. En Ezra opende het boek voor de oogen des ganschen volks, want hij was boven al het volk; en als hij het opende, stond al het volk. En Ezra loofde den Heer, den grooten God; en al het volk antwoordde: Amen, amen! met opheffing hunner handen, en neigden zich, en aanbaden den Heer, met de aangezichten ter aarde.

Nehem. viii.

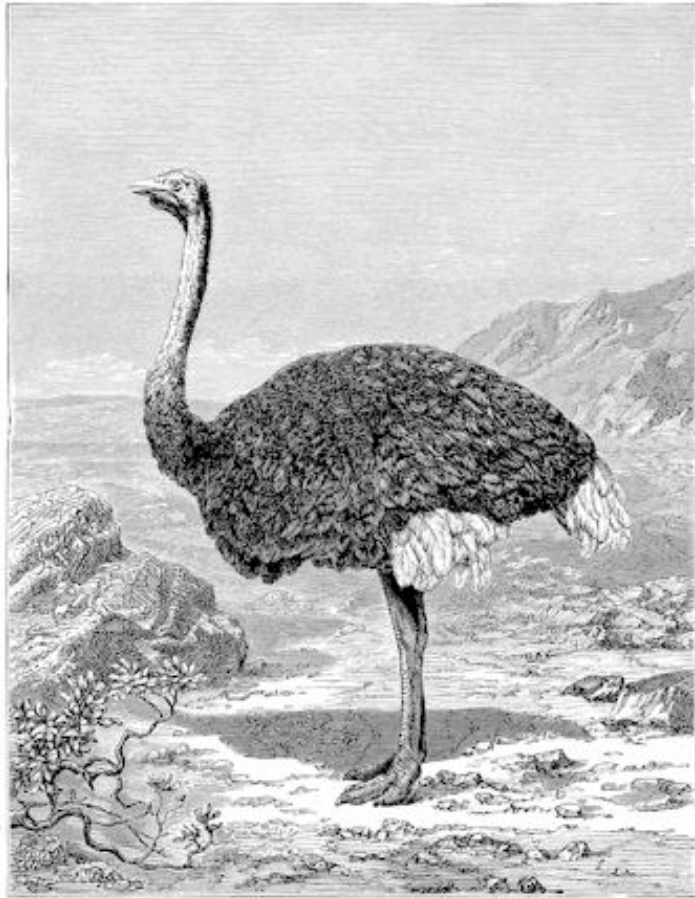

HAMAN EN MORDECHAI.

En Haman nam dat kleed en dat paard, en trok het kleed Mordechai aan, deed hem rijden door de straten der stad, en hij riep voor hem: Alzoo zal men die man doen, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft!

Esther vi.

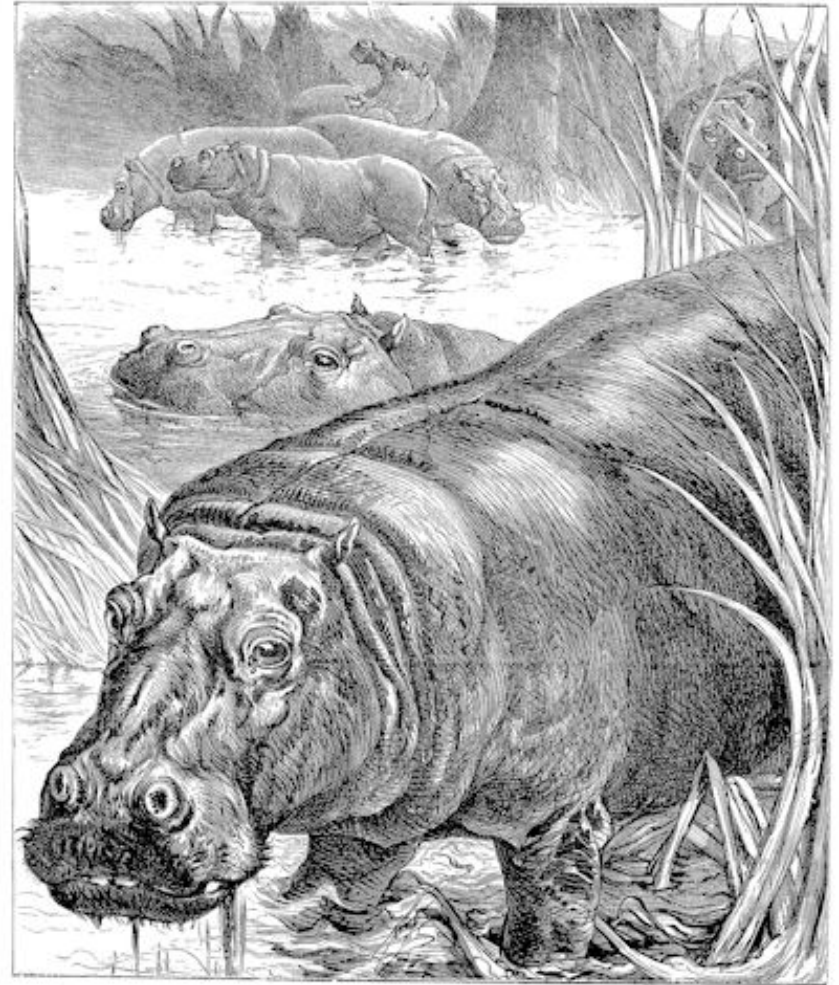

DE STRUISVOGEL.

Zijn [van u] de verheugelijke vleugelen der pauwen? of de vederen des oojevaars en des struisvogels? Dat zij hare eijeren in de sarde laat, en in het stof die verwarmt, en vergeet dat de voet die drukken kan, en de dieren des velds die vertrappen kunnen? Zij verhardt zich tegen hare jongen, alsof zij de hare niet waren; haar arbeid is te vergeefs, [omdat] zij zonder vrees is. Want God heeft haar van wijsheid ontbloot, en heeft haar des verstands niets medegedeeld. Als het tijd is, verheft zij zich in de hoogte; zij belacht het paard en zijnen rijder.

Job xxxix.

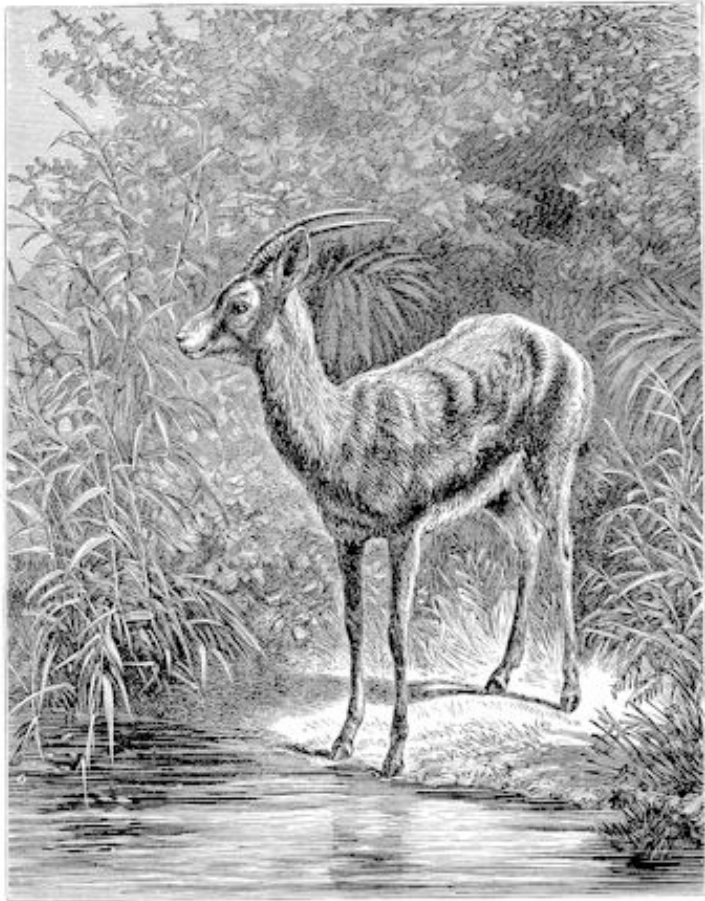
38

HET NIJLPAARD.

Zie nu den behemoth, hij eet hooi gelijk een rund. Onder schaduwtige boomen ligt hij neder, in eene schuilplaats des riets en des slijks. De schaduwtige boomen bedekken hem, elk een met zijne schaduw; de beekwilgen omringen hem. Zie, hij doet de rivier geweld aan, [en] verhaast zich niet.

Job xl.

DE GAZELLE.

Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstroomen, alzoo schreeuwt mijne ziel tot u, o God!

Ps. xlii.

't Hijgend hert ter jacht ontkomen,
Schreeuwt niet sterker naar 't genot
Van de frissche waterstroomen
Dan mijn ziel verlangt naar God.

Ja, mijn ziel dorst naar den Heer!
God des levens, ach, wanneer
Zal ik naadren voor uwe oogen,
In uw huis uw naam verhoogen!

41

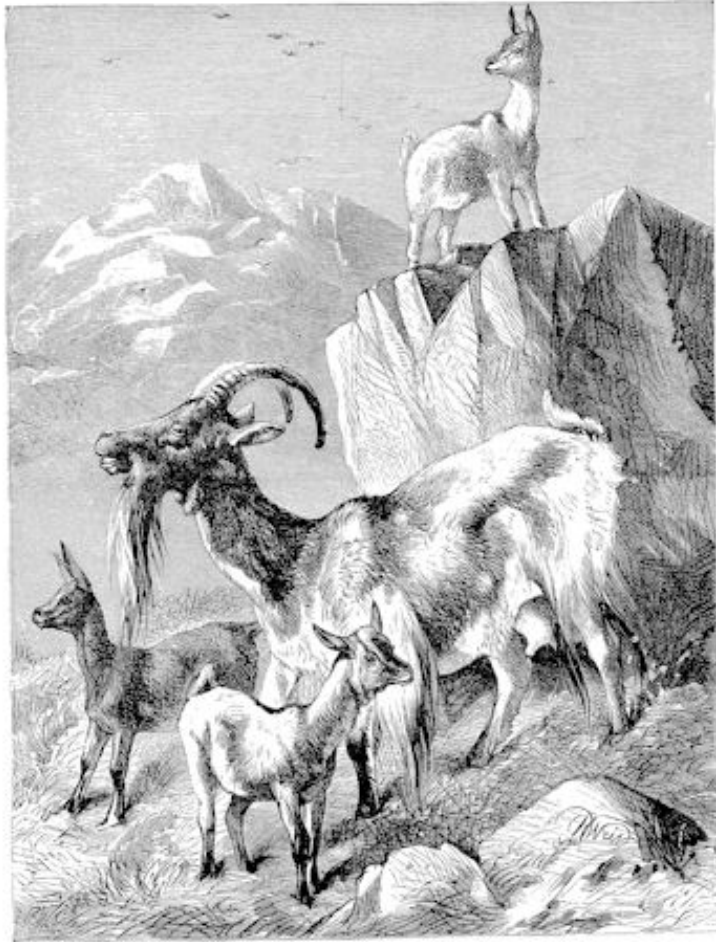

DE PELIKAAN.

Verberg uw aangezicht niet voór mij, neig uw oor tot mij ten dage mijner benaauwdheid; ten dage als ik roep, verhoor mij haastelijk. Ik ben een' roedomp der woestijn gelijk geworden ik ben geworden als een steenuil der wildernissen. Ik waak en ben geworden als eene eenzame musch op het dak.

Ps. cii.

42

DE STEENBOKKEN.

De hooge bergen zijn voor de steenbokken; de steenrotsen zijn een vertrek voor de konijnen. Hij heeft de maan gemaakt tot de gezette tijden, de zon weet haren ondergang. Gij beschikt de duisternis, en het wordt nacht, in welken al het gedierte des wouds uittredt. De mensch gaat [*dan*] uit tot zijn werk, en naar zijnen arbeid tot den avond toe. Hoe groot zijn uwe werken, o Heer! gij hebt ze allen met wijsheid gemaakt; het aardrijk is vol van uwe goederen.

Ps. cix.

HET GELUKKIG GEZIN.

Wie zal eene deugdelyke huisvrouw vinden? want hare waardij is verre boven de robijnen. Zij beschouwt de gangen van haar huis; en het brood der luiheid eet zij niet. Hare kinderen staan op, en roemen haar welgelukzalig; [*ook*] haar man, en hij prijst haar, de bevalligheid is bedrog, en de schoonheid ijdelheid; [*maar*] eene vrouw die den Heer vreest, die zal geprezen worden. *Sp. xxi.*

Wat woord zoo zoet als „huis en haard,”

Als liefde en vrede daar wonen,
En allen om Gods woord geschaard
Oedheid dank betoonen.

Want godsvrucht maakt het kleinste huis

Tot beeld van 's Vaders woning,
En Hij, die voor ons stierf aan 't kruis,
Is gastvriend daar en Koning.

HET RIJK DES VREDES.

En de wolf zal met het lam verkeerē, en de luipaard bij den geitenbok nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee te zamen, en een klein jongskē zal zo drijven. Men zal nergens leed doen noch verderven op den ganschen berg mijner heiligheid: want de aarde zal vol van kennis des Heeren zijn, gelijk de wateren [den bodem] der zee bedekken. Want het zal geschieden ten zelfden dage, dat de heidenen naar den wortel van Isai, die staan zal tot eene banier der volken, zullen vragen, en zijne rust zal heerlijk zijn.

Jer. xl.

HET GOUDEN BEELD.

Nu dan, zoo gijlieden gereed zijt, dat gij ten tijde dat gij hooren zult het geluid des hoorns, der pijp, der citer, der vedel, der psalteren, en des accoordgezangs, en allerlei soort van muziek, nedervalt, en aanbidt het beeld dat ik gemaakt heb. [zoo is het wel]; maar zoo gijlieden het niet aanbidt, ter zelfder ure zult gijlieden geworpen worden in het midden van den oven des brandenden vuurs; en wie is de God die ulieden uit mijne handen verlossen zoude?

Dan. ii.

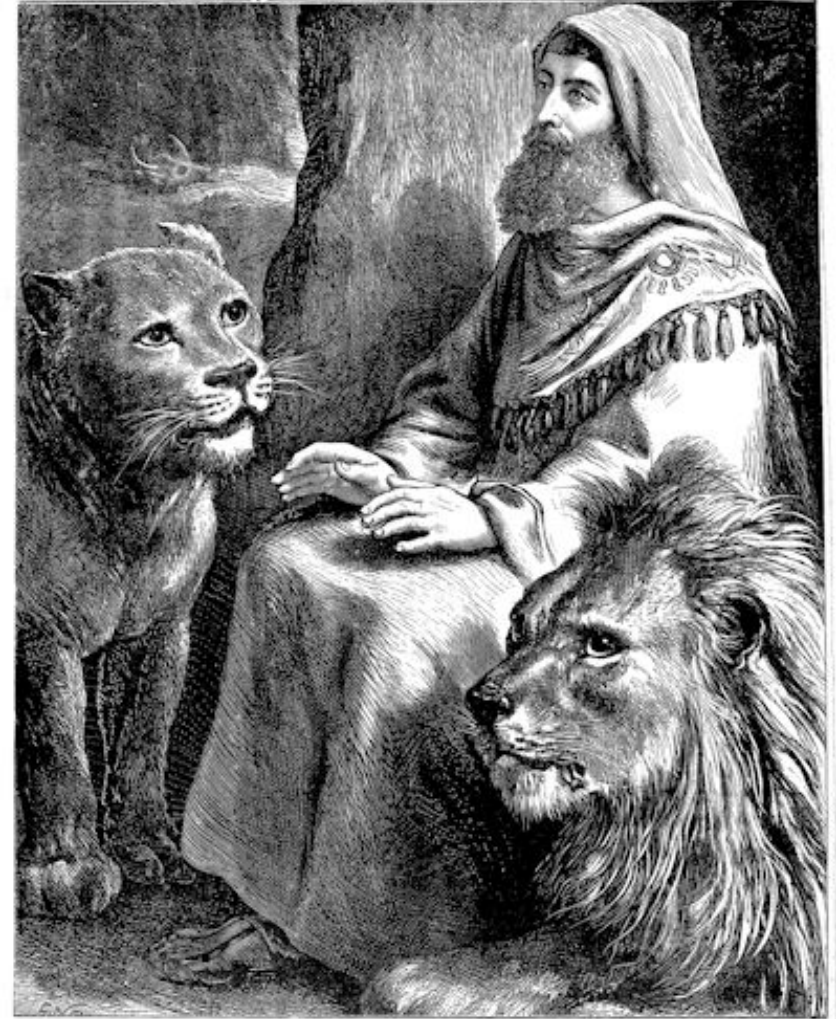

SADRACH, MESACH EN ABEDNEGO.

Toen vergaderden de stadhouders, de overheden en de landvoogden, en de raadsheeren des konings, deze mannen beziende, omdat het vuur over hunne lichamen niet geheerscht had, en dat het haar huns hoofds niet verbrand was, en hunne mantels niet verbrand waren, ja dat de reuk des vuurs daardoor niet gegaan was. Nebukadnezar antwoordde en zeide: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-nego, die zijnen engel gezonden, en zijne knechten verlost heeft die op hem vertrouwd hebben, en des konings woord veranderd, en hunne lichamen overgegeven hebben, opdat zij geen God eerden noch aanbaden, dan hunnen God.

Dan. iii.

17

DANIËL IN DEN LEEUWENKUIL.

Toen sprak Daniël tot den koning: O koning, leef in eeuwigheid! Mijn God heeft zijnen engel gezonden, en hij heeft den muil der leeuwen toegesloten, dat zij mij niet beschadigd hebben. Toen Daniël uit den kuil opgetrokken was, zoo werd er geene schade aan hem gevonden, dewijl hij in zijnen God geloofd had.

Dan. vi.

18

JONA DOOR STORM OVERVALLEN.

Maar de Heer wierp eenen grooten wind op de zee ; en er ontstond een groote storm in de zee, zoodat het schip dacht te breken. Toen vreesden de zeelieden, en riepen een iegelijk tot zijnen god, en wierpen de vaten die in het schip waren in de zee, om [het] van dezelve te verligten ; maar Jona was afgegaan aan de zijden van het schip, en lag neder en was met eenen diepen slaap bevangen. En de opperschipper naderde tot hem, en zeide tot hem : Wat is u, gij hardslapende ? sta op, roep tot uwen God, misschien zal die God aan ons gedenken, dat wij niet vergaan.

Jona i, II.

BEKEERING VAN NINEVÉ.

En de lieden van Nineve geloofden aan God ; en zij riepen een vasten uit, en bekleedden zich met zakken, van hunnen grootsten af tot hunnen geringsten toe. Want dit woord geraakte tot den koning van Nineve, en hij stond op van zijner troon, en deed zijn heerlijk overkleed van zich ; en hij bedekte zich met eenen zak, en zat neder in de asch. En God zag hunne werken, dat zij zich bekeerden van hunnen boosen weg ; en het berouwde God over het kwaad, dat hij gesproken had hun te zullen doen, en hij deed het niet.

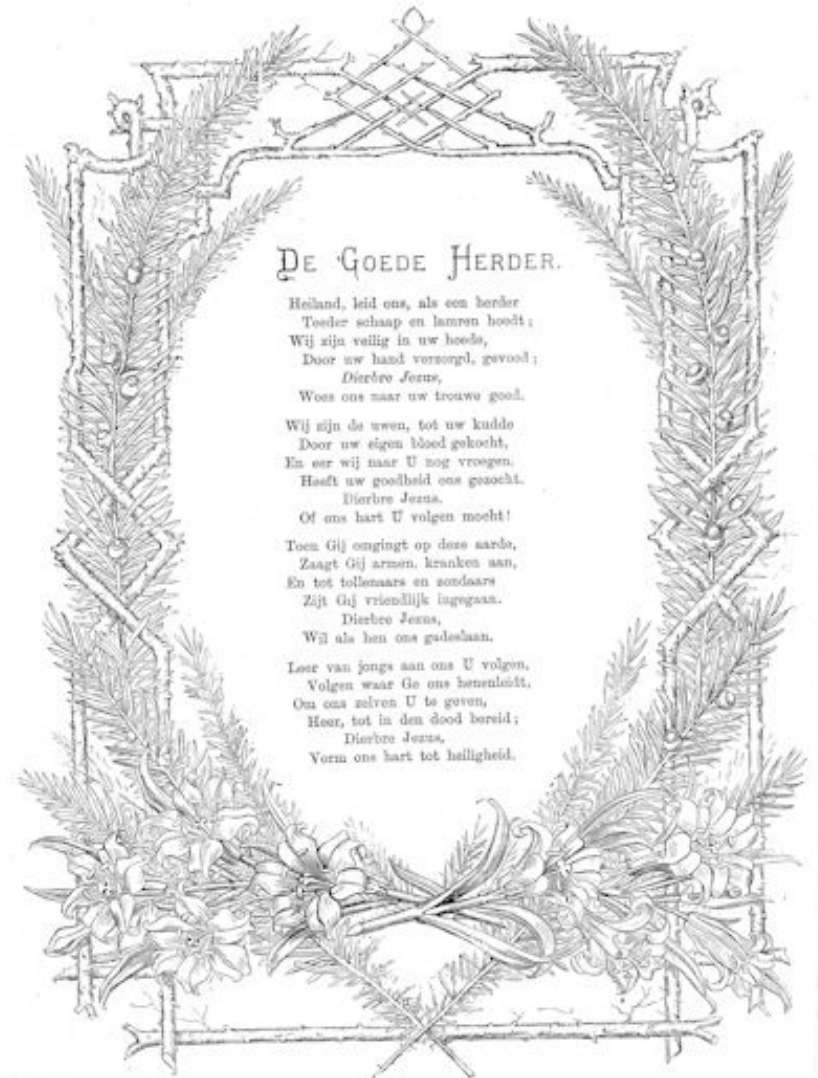
Jona III.

DES HEEREN ENGEL.

Zie, ik zend mijnen engel, die voor mijn aangezicht den weg bereiden zal; en snellijk zal tot zijnen tempel komen die Heer dien gijlieden zoekt, te weten, de Engel des verbonds, aan welken gij lust hebt; zie, hij komt, zegt de Heer der heirscharen. Maar wie zal den dag zijner toekomst verdragen; en wie zal bestaan als hij verschijnt? Want hij zal zijn als het vuur van eenen goudsmid, en als zeep der vollers. Ulieden daarentegen, die mijnen naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal geneezing zijn onder zijne vleugelen, en gij zult uitgaan en toenemen als mestkalveren.

Malachi iii, iv.

DE GOEDE HERDER.

Heiland, leid ons, als een herder
 Toeder schaaap en lamren hoedt;
 Wij zijn veilig in uw heede,
 Door uw hand versoept, gevood;
 Diebre Jezus,
 Woos ons naar uw trouwe goet.

Wij zijn de wren, tot uw kuddo
 Door uw eigen bloed gekocht,
 En eer wij naar U nog vroegen,
 Haeft uw goedheid ons gezocht.
 Diebre Jezus,
 Of ons hart U volgen mocht!

Toen Gij ongingt op dese aarde,
 Zaagt Gij armen, krankes aan,
 En tot tollenaars en zondaars
 Zijt Gij vriendlijk ingegaan.
 Diebre Jezus,
 Wil als hen ons gadesaan.

Leer van jongs aan ons U volgen,
 Volgen waar Ge ons hennelocht,
 Om ons zelven U te goven,
 Heer, tot in den dood bereid;
 Diebre Jezus,
 Vorm ons hart tot heiligheid.

EEN OOSTERSCHE HERDER.

BIJBELSCHЕ GESCHIEDENIS

IN

PLATEN.

Naar Teekeningen van Selous, Staniland, Webb, Watson, Harrison Weir, Doré, en anderen.

Uitgave der Nederlandsche Zondagschool-Vereeniging.

Amsterdam:
HÖVEKER & ZOON.

Het godsdienstig Traktaat-Genootschap te Londen gaf dit fraaie plaatwerk uit, om Onders en Onderwijzers het Bijbelsch onderwijs gemakkelijker en het tevens voor de jeugdigen zoo aangenaam mogelijk te maken.

Toen van dit werk een tweede druk voor Frankrijk te Londen gedrukt zou worden, bood mij de Secretaris van het Genootschap de gelegenheid aan, om alsdan te gelijktijd voor Holland eene oplage te drukken. Ik heb dien voorslag aan het Bestuur der Nederlandsche Zondagschool-Vereeniging overgebracht, of deze daarvan voor hare leden voordeel wilde trekken, en dit heeft dien gaarne aangenomen, overtuigd hiermede velen dienst te doen. Mij was het een genoegen de moeite en zorg op mij te nemen van den arbeid vereischt om den Inhoud der Hollandische uitgave geheel met dien der Engelsche te doen overeenstemmen.

C. S. A. v. S.

DE HERDERS VAN BETHLEHEM.

En daar waren herders in dezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en zij hielden de nachtwacht over hunne kudde. En zie, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen ze, en zij vreesden met groote vrees. En de engel zeide tot hen: Vreest niet; want zie, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal: [Namelijk] dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heer, in de stad Davids.

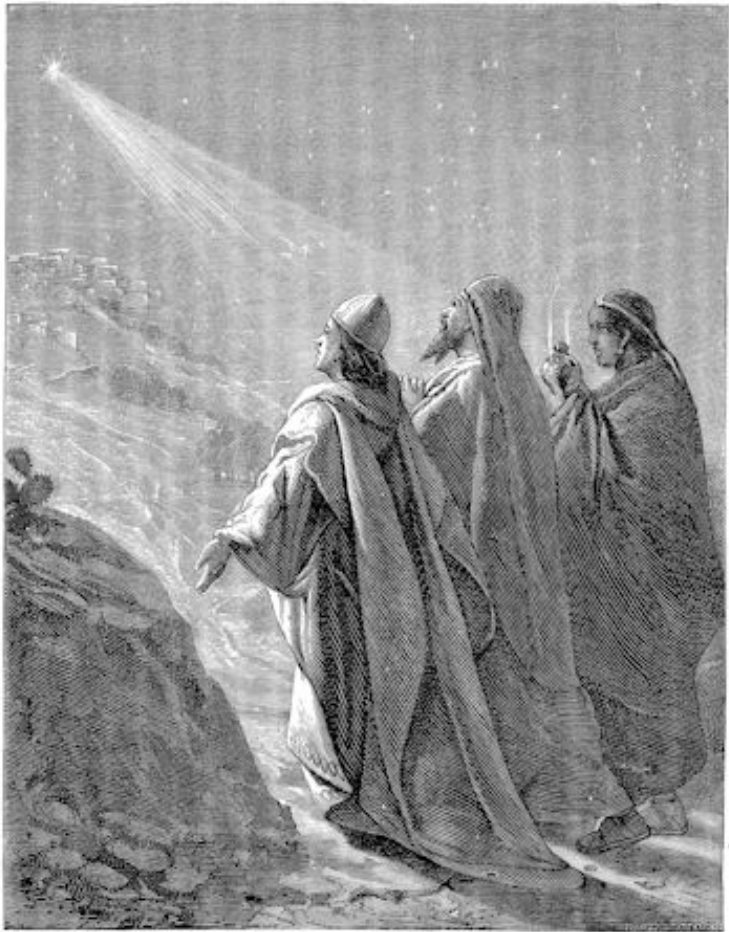
Luk. II.

BETHLEHEM.

De koning Herodes nu, [dà] gehoord hebbende, werd ontroerd, en geheel Jeruzalem met hem. En bijeenvergaderd hebbende al de overpriesters en schriftgeleerden des volks, vraagde hij van den, waar de Christus zoude geboren worden? En zij zeiden tot hem: Te Bethlehem, in Judea; want alzoo is geschreven door den profet: En gij Bethlehem, [gij] land Juda! zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen, die mijn volk Israel weiden zal.

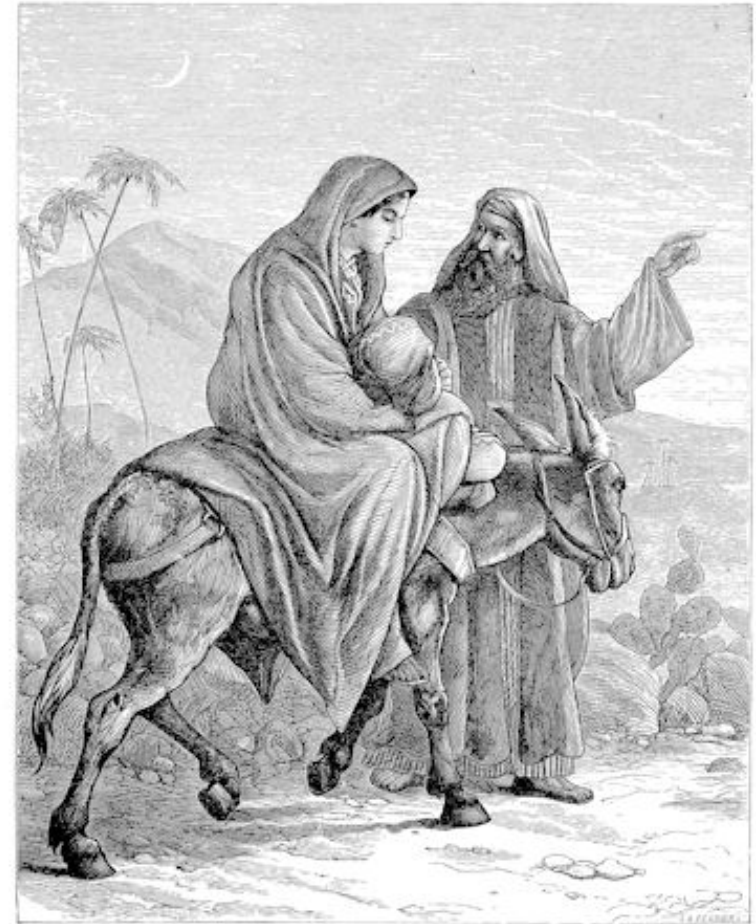
Matth. II.

DE WIJZEN UIT HET OOSTEN.

En zij, den koning gehoord hebbende, zijn henengereisd; en zie, de ster die zij in 't Oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat zij kwam en stond boven [de plaats], waar het kindeken was. Als zij nu de ster zagen, verheugden zij zich met zeer groote vreugde.

Matth. II.

DE VLUCHT NAAR EGYPTE.

Toen zij nu vertrokken waren, zie, de engel des Heeren verschijnt Jozef in de droom, zeggende: Sta op, en neem tot u het kindeken en zijne moeder, en vlikt naar Egypte, en wees aldaar totdat ik het u zeggen zal; want Herodes zal het kindeken zoeken, om hetzelve te dooden. Hij dan opgestaan zijnde, nam het kindeken en zijne moeder tot zich in den nacht, en vertrok naar Egypte.

Matth. II.

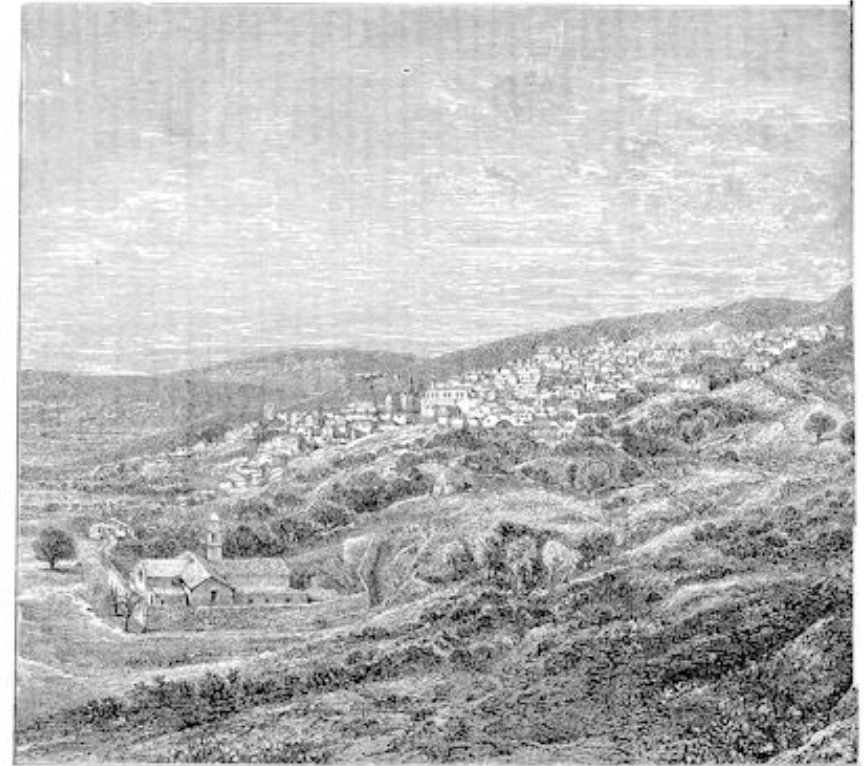

PREDIKING VAN JOHANNES DE DOOPER.

En in die dagen kwam Johannes de Dooper, predikende in de woestijn van Judea. En zeggende: Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Want deze is het, van denwelken gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereid den weg des Heeren, maakt zijne paden regt! Ik doop u wel met water tot bekeering; maar die na mij komt, is sterker dan ik, wiens schoenen ik niet waardig ben *hem na* te dragen; die zal u met den Heiligen Geest en met vuur doopen. Wiens wan in zijne hand is, en hij zal zijnen dorschvloer doorzuiveren, en zijne tarwe in zijne schuur zamenbrengen, en zal het kaf met onuitblusschelijk vuur verbranden.

Matth. III.

M

NAZARETH.

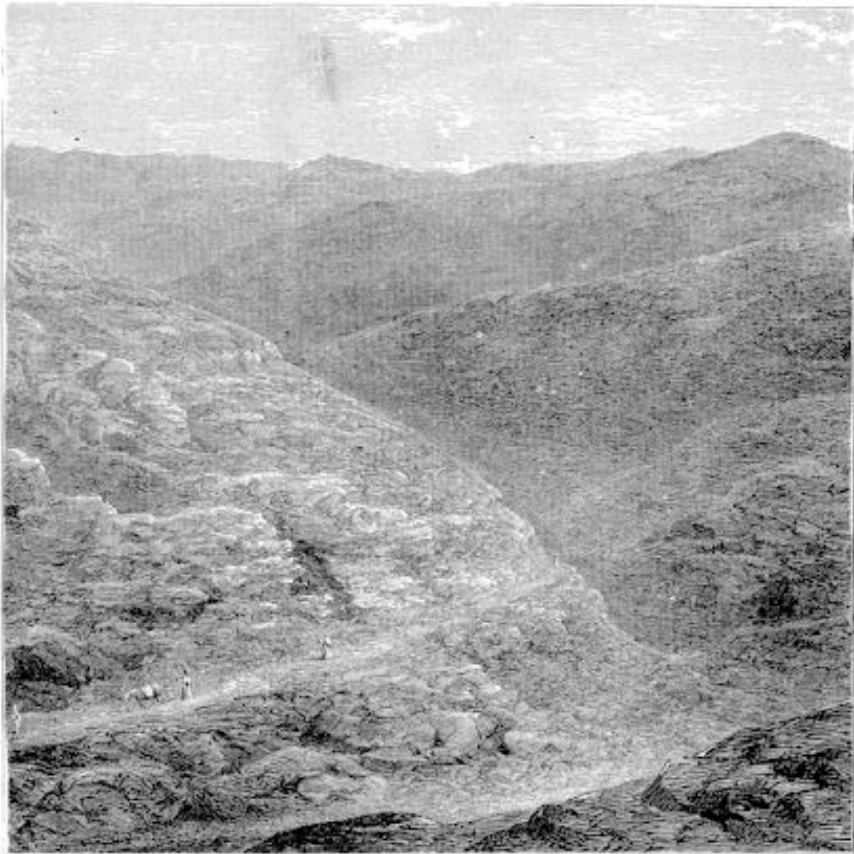
En de dagen [*aldaar*] voleindigd hadden, bleef, toen zij wederkeerden, het kind Jezus te Jeruzalem: en Jozef en zijne moeder wisten het niet; en het geschiedde na drie dagen, dat zij hem vonden in den tempel, zittende in het midden der leeraren, hen hoorende, en hen ondervragende. En hij ging met hen af, en kwam te Nazaret, en was hun onderdanig. En zijne moeder bewaarde al deze dingen in haar hart. En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte, en in genade bij God en de menschen.

Luk. II.

Zijn kindsheid spreidt altoos haar licht
Als leidstar onzer schreden,
En doet wie 't oog op Jezus richt,
In veilig voetspoor treden.

Hoe moeilijk vaak ons pad hier zij,
Hij slaat ons worst'len gade,
Zijn trouw staat, wie Hem volgen bij,
En sterkt ons door genade.

12

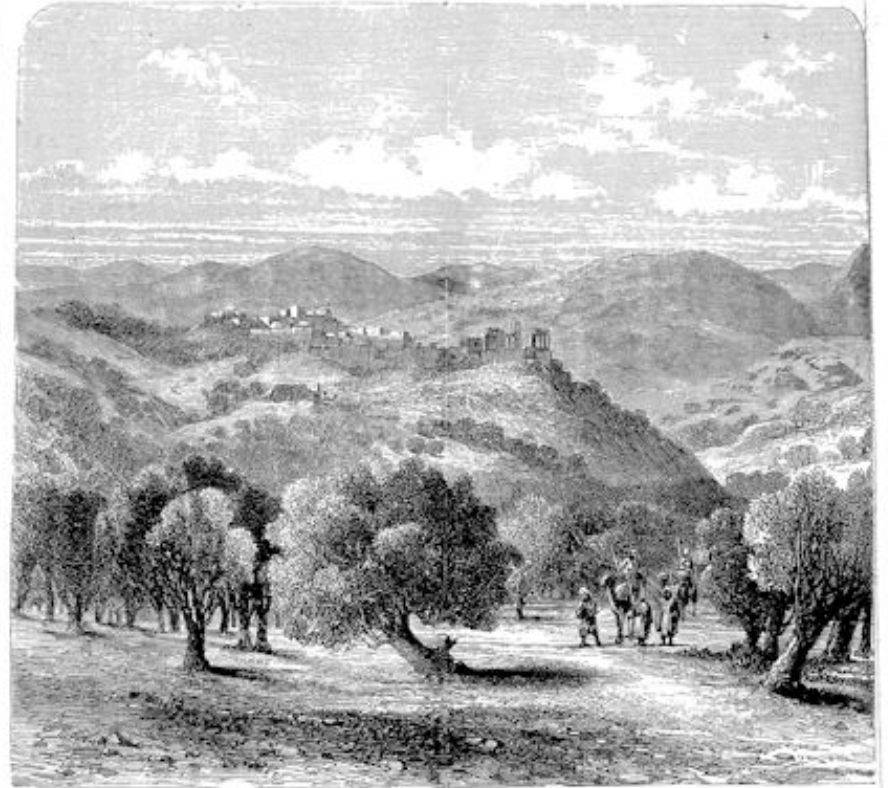
DE WOESTIJN VAN JUDEA.

En Jezus, vol des Heiligen Geestes, keerde wederom van de Jordaan, en werd door den Geest geleid in de woestijn, en werd veertig dagen verzocht van den duivel, en at gansch niet in die dagen; en als dezelve geëindigd waren, zoo hongerde hem ten laatste. En de duivel zeide tot hem: Indien gij Gods Zoon zijt, zeg tot dezen steen, dat hij brood worde. En Jezus antwoordde hem, zeggende: Daar is geschreven, dat de mensch bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle woord Gods.

Luk. iv.

Wanneer ik in mijn zwakheid strijd
En moed en knicht veel wijken,
Dan wilde uw liefde, Heer, altijd
Mij hoeden voor bezwijken.

Elk lijden is door U doorleên,
Opdat Ge in medelijden,
Verstaan zoudt onze smeekgebeên
En troostend ons verblijden.

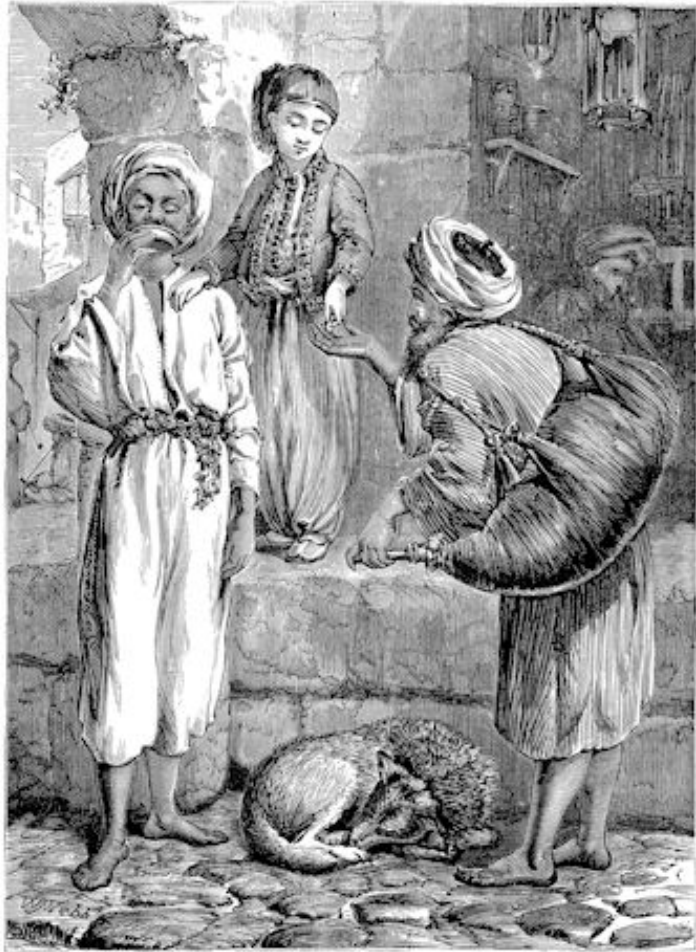
DE STAD SAMARIA.

Zoo verliet hij Judea, en ging wederom henen naar Galilea. En hij moest door Samarië gaan. Hij kwam dan in eene stad van Samarië, genaamd Sichar, nabij het stuk lands, 't welk Jakob zijnen zoon Jozef gaf. En aldaar was de fontein Jakobs. Jezus dan, vermoed zijnde van de reis, zat alzoo neder nevens de fontein. Het was omtrent de zesde ure. Daar kwam eene vrouw uit Samarië, om water te putten. Jezus zeide tot haar: Geef mij te drinken.

Joh. v.

De Heer, die bij de waterbron -
De vrouw ontfermend leerde,
Hoe zijne macht haar redden kon,
Als zij tot Hem zich keerde,

Is ons als eens die vrouwe goed;
Wie acht geeft op zijn wenken,
Zal Hij uit eigen overvloed,
Des levens water schenken.

OSTERSCHE WATERVERKOOPER.

Jezus antwoordde en zeide tot haar: Een' ieder die van dit water drinkt, zal wederom dorsten; maar zoo wie gedronken zal hebben van het water dat ik hem zal geven, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water dat ik hem zal geven, zal in hem worden eene fontein van water, springende tot in het eeuwige leven. De vrouw zeide tot hem: Heer! geef mij dat water, opdat mij niet dorste, en ik hier niet [moet] komen om te putten.

Joh. iv.

HET EENZAAM GEBED.

En wanneer gij bidt, zoo zult gij niet zijn gelijk de geveinsden: want die plegen gaarne in de synagogen en op de hoeken der straten staande te bidden, opdat zij van de menschen mogen gezien worden. Voorwaar ik zeg u, dat zij hun loon weghebben. Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uwe binnenkamer, en uwe deur gesloten hebbende, bidt uwen Vader die in 't verborgen is; en uw Vader die in 't verborgen ziet, zal 't u in 't openbaar vergelden.

Matth. vi.

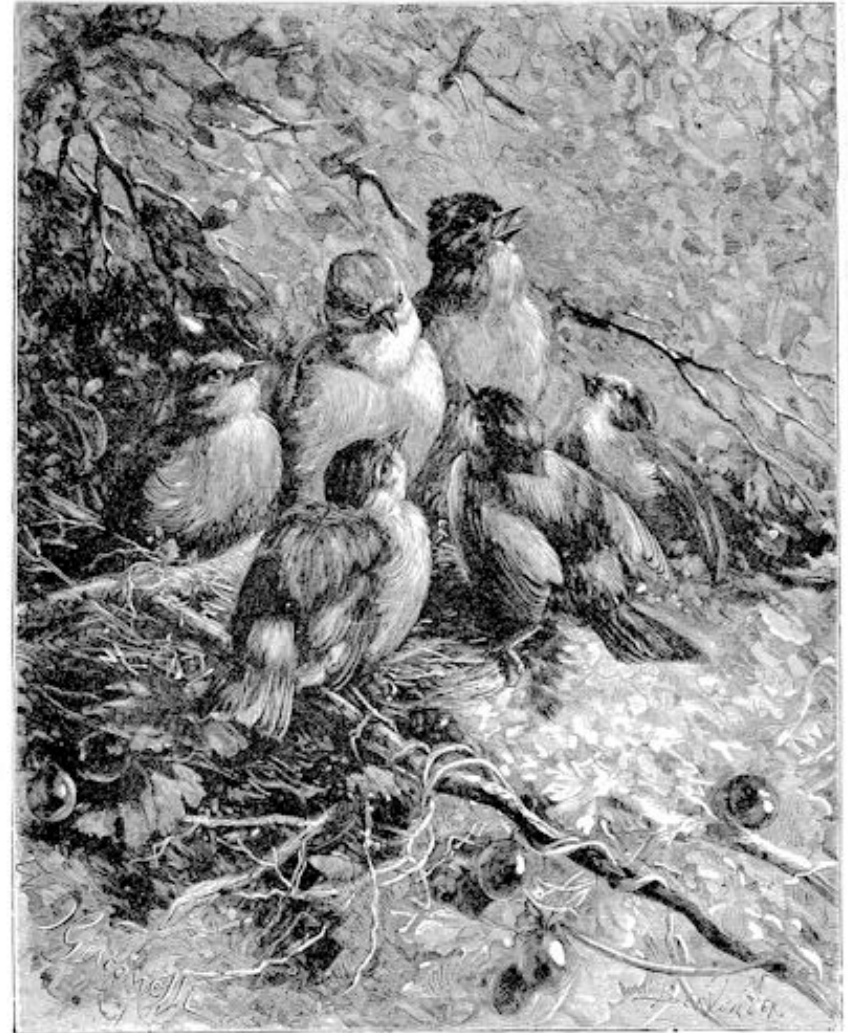

GODS VADERZORG.

En wot zijt gij bezorgd voor de kleding? Aanrecht de leliën des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet; En ik zeg u, dat ook Salomo, in al zijne heerlijkheid, niet is bekleed geweest, gelijk een van dezen. Indien nu God het gras des velds, dat heden is, en morgen in den oven geworpen wordt, alzo bekleedt, zal Hij u niet veel meer [kleden], gij klein geloovigen?

MATTH. VI.

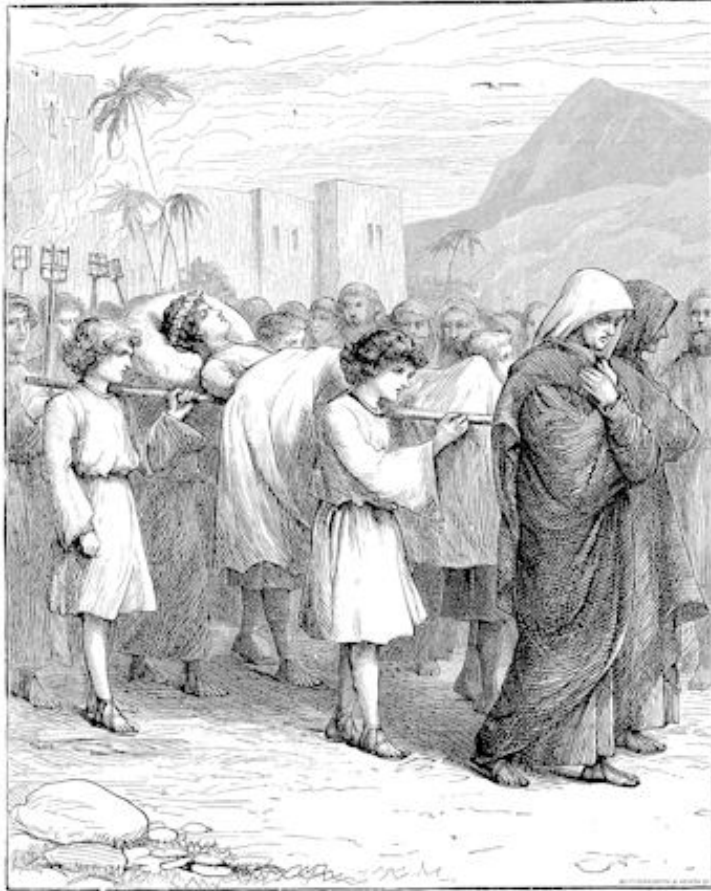

HET MUSSCHENNEST.

Worden niet vijf muschjes verkocht voor twee penningkens? en niet een van die is voor God vergeten. Ja ook de haren uws hoofds zijn allen geteld. Vrees dan niet; gij gaat vele muschjes te boven.

Luk. XI.

DE ZONN DER WEDUWE TE NAIN.

En als hij de poort der stad genaakte, zie daar, een doode werd uitgedragen, een eeniggeboren zoon zijner moeder, en zij [was] weduwe, en eene groote schare van de stad [was] met haar. En de Heer, haar ziende, werd innerlijk met ontferming over haar bewogen, en zeide tot haar: Ween niet. En hij ging toe, en raakte de baar aan (de dragers nu stonden stil); en hij zeide: Jongeling! ik zeg u, sta op. En de doode zat overeinde, en begon te spreken. En hij gaf hem aan zijne moeder.

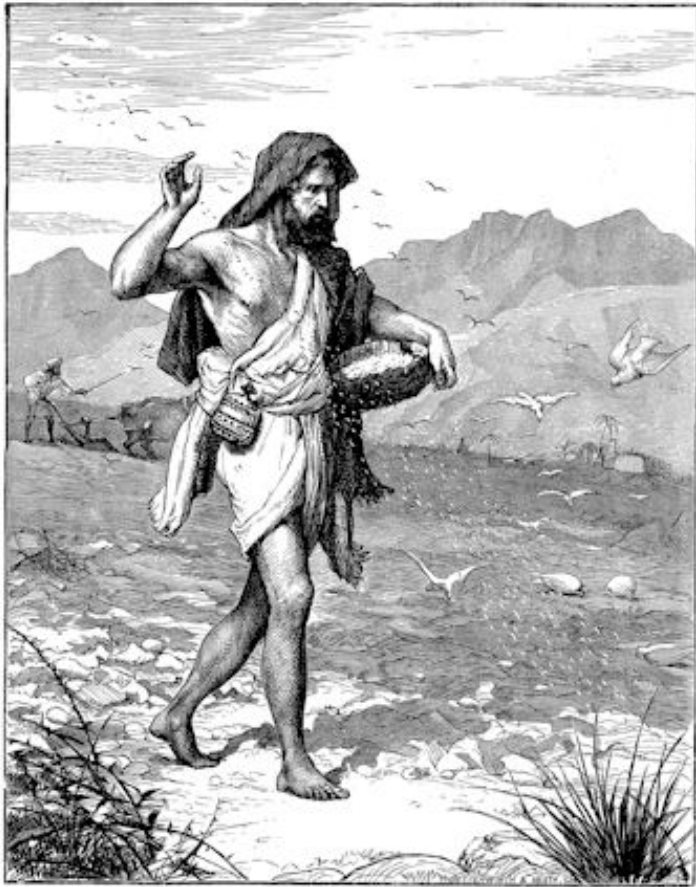
Luk. xii.

DE DOODE ZEE.

En hij riep tot zich de twaalven, en begon hen uit te zenden twee en twee, en gaf hun magt over de onreine geesten. En hij gebood hun, dat zij niets zouden nemen tot den weg, dan alleenlijk eenen staf. En hij zeide tot hen: Zoo waar gij in een huis zult ingaan, blijft daar totdat gij van daar uitgaat. En zoo wie u niet zullen ontvangen, noch u hooren, vertrekkende van daar, schudt het stof af, dat onder aan uwe voeten is, hun tot eene getuigenis. Voorwaar zeg ik u, het zal Sodom of Gomorra verdragelijker zijn in den dag des oordeels, dan die stad.

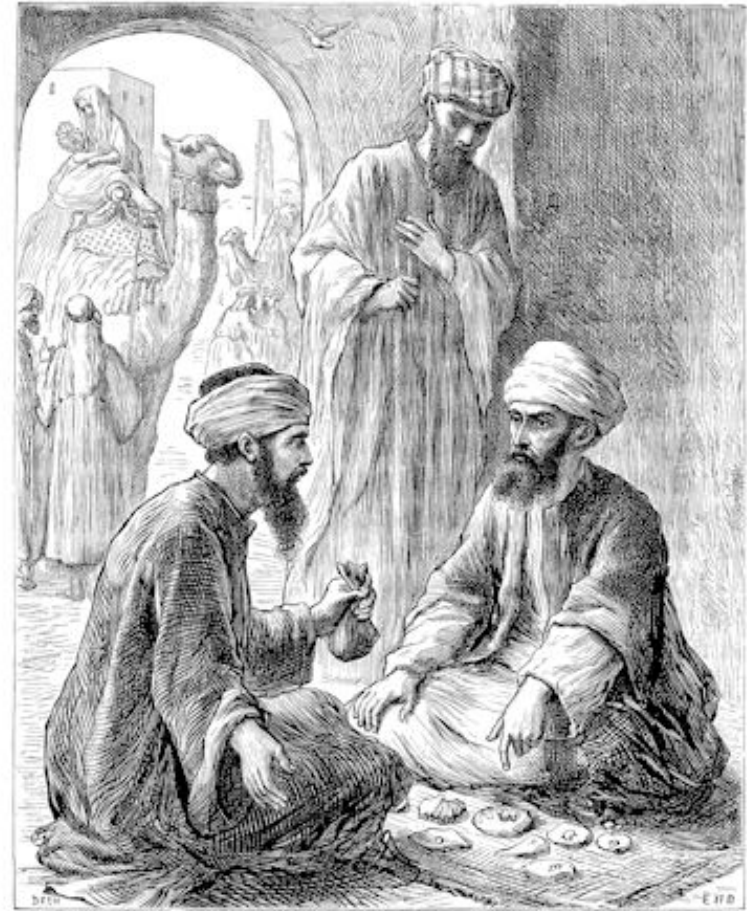
Mark. vi.

DE ZAAIER.

Hoort toe! zie, een zaaier ging uit om te zaaijen. En het geschiedde in het zaaijen, dat een deel [zaads] viel bij den weg; en de vogelen des hemels kwamen, en aten het op. En een ander viel op het steenachtige, waar het niet veel aarde had; en een ander viel in de doornen, en de doornen wiessen op, en verstikten hetzelfde, en het gaf geene vrucht. En een ander viel in de goede aarde, en gaf vrucht, die opging en wies; en het een droeg dertig-, en het ander zestig-, en het ander honderd-[voud].

Mark. Jr.

DE KOOPMAN IN PAARLEN.

Wederom is het koninkrijk der hemelen gelijk aan een' koopman, die schoone paarlen zoekt; Welke, hebbende eene paarl van groote waarde gevonden, ging heen en verkocht al wat hij had, en kocht dezelve.

Matth. xiii

In alles wat de Vader schiep
Zag Jezus beeld en teeken,
Die Hij ons als vooogeen riep
En tot ons hart doet spreken.

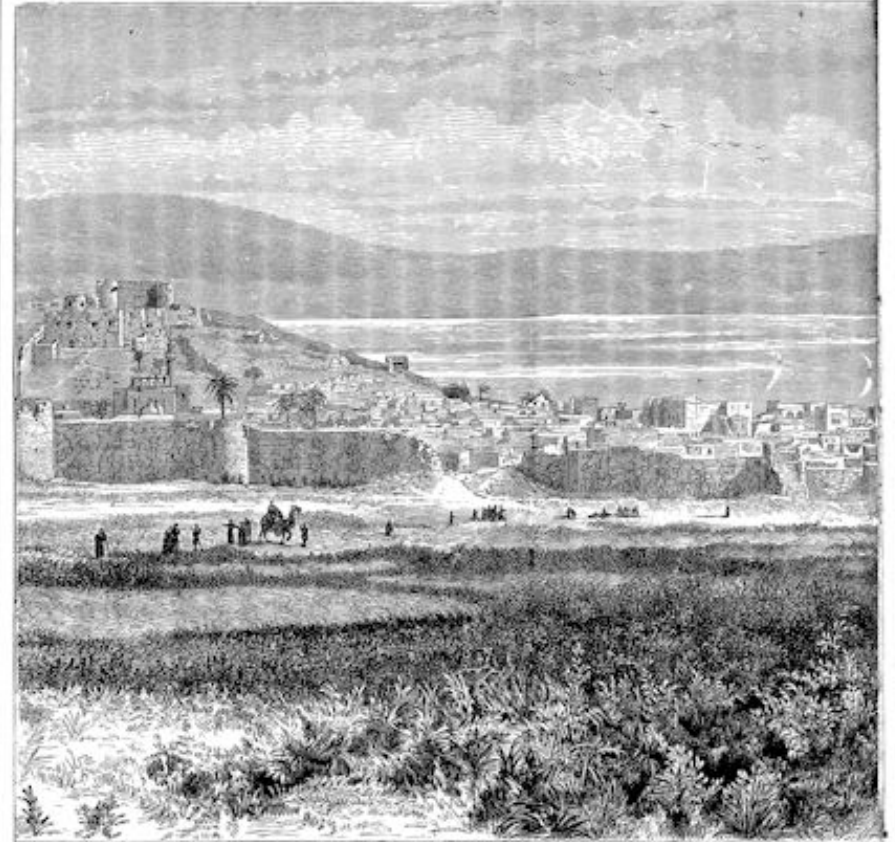
Der lelie, musch en schaaap en lam,
Heeft Hij een tong gegeven,
En wat Hij ons ter voorbeeld nam,
Deed door zijn geest Hij leven.

HET VISCHNET.

Wederom is het koninkrijk der hemelen gelijk aan een net, geworpen in de zee, en dat allerlei soorten [*van visschen*] samenbrengt; hetwelk, wanneer het vol geworden is [*de visschers*], aan den oever optrekken, en nederzittende, lezen het goede uit in [*kunne*] vaten, maar het kwade werpen zij weg. Alzoo zal het in de voleinding der eeuwen wezen: de engelen zullen uitgaan, en de boozen uit het midden der regtvaardigen afscheiden. En zij zullen dezelve in den vurigen oven werpen: daar zal zijn weening en knersing der tanden.

Matth. xiii.

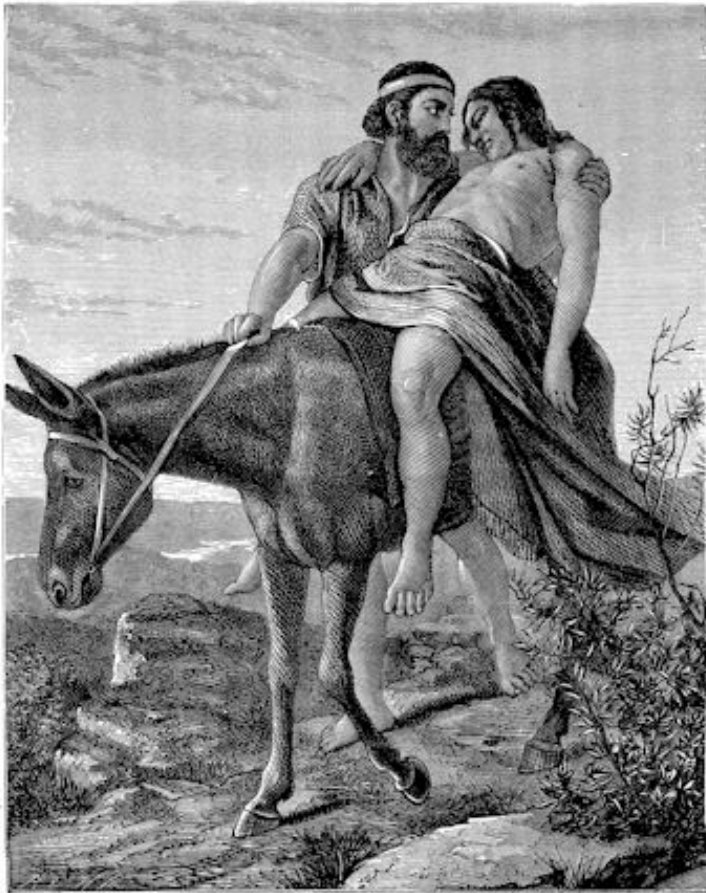

TIBERIAS AAN DE ZEE VAN GALILEA.

Toen dan de schare zag, dat Jezus aldaar niet was, noch zijne discipelen, zo gingen zij ook in de schepen, en kwamen te Kapernaüm, zoekende Jezus. En als zij hem gevonden hadden over de zee, zeiden zij tot hem: Rabbi! wanneer zijt gij hier gekomen? Jezus antwoordde hun en zeide: Voorwaar, voorwaar zeg ik u, gij zoekt mij, niet omdat gij teekenen gezien hebt, maar omdat gij van de brooden gegeten hebt, en verzadigd zijt. Werkt niet [*om*] de spijsz die vergaat, maar [*om*] de spijsz die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des menschen ulieden geven zal.

Joh. vi.

DE BARMHARTIGE SAMARITAAN.

En Jezus, antwoordende, zeide : Een zeker mensch kwam af van Jeruzalem
 Jericho, en viel onder de moordenaars, welke, hem ook uitgekleeed en daarbij
 slagen gegeven hebbende, henengingen, en lieten [hem] half dood liggen.
 Bij geval kwam een zeker priester denzelfden weg af, en hem ziende, ging hij
 over [hem] voorbij. En desgelijks ook een Leviet, als hij was bij die plaats,
 zag hem, en zag [hem], en ging tegenover [hem] voorbij. Maar een zeker
 Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem, en hem ziende, werd hij met innerlijke
 barmhertigheid bewogen. En tot [hem] gaande, verbond hij zijne wonden, gietende
 olie en wijn, en hem heffende op zijn eigen beest, voerde hem in de
 stad, en verzorgde hem.

Luk. x.

DE RAAF.

Aanmerkt de raven, dat zij niet zaaijen, noch maaijen, welke geene spijskams
 noch schuur hebben, en God voedt dezelve ; hoeve' gaat gij de vogelen te boven?

Luk. x.

DE ONVRUCHTBARE VIJGEBOOM.

En hij zeide deze gelijkenis: Een zeker [man] had eenen vijgeboom geplant in zijnen wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop, en vond [ze] niet. En hij zeide tot den wijngaardenier: Zie, ik kom nu drie jaren zoekende vrucht op dezen vijgeboom, en vind [ze] niet; houw hem uit; waartoe beslaat hij ook nutteloos de narde. En hij antwoordende, zeide tot hem; Heer! laat hem ook [nog] dit jaar, tot dat ik om hem gegraven en mest gelegd zal hebben; En indien hij vrucht zal voortbrengen, [laat hem staan]; maar indien niet, zoo zult gij hem namaals uithouwen.

Luk. xiii.

MELAATSCHEN BUITEN JERUZALEM.

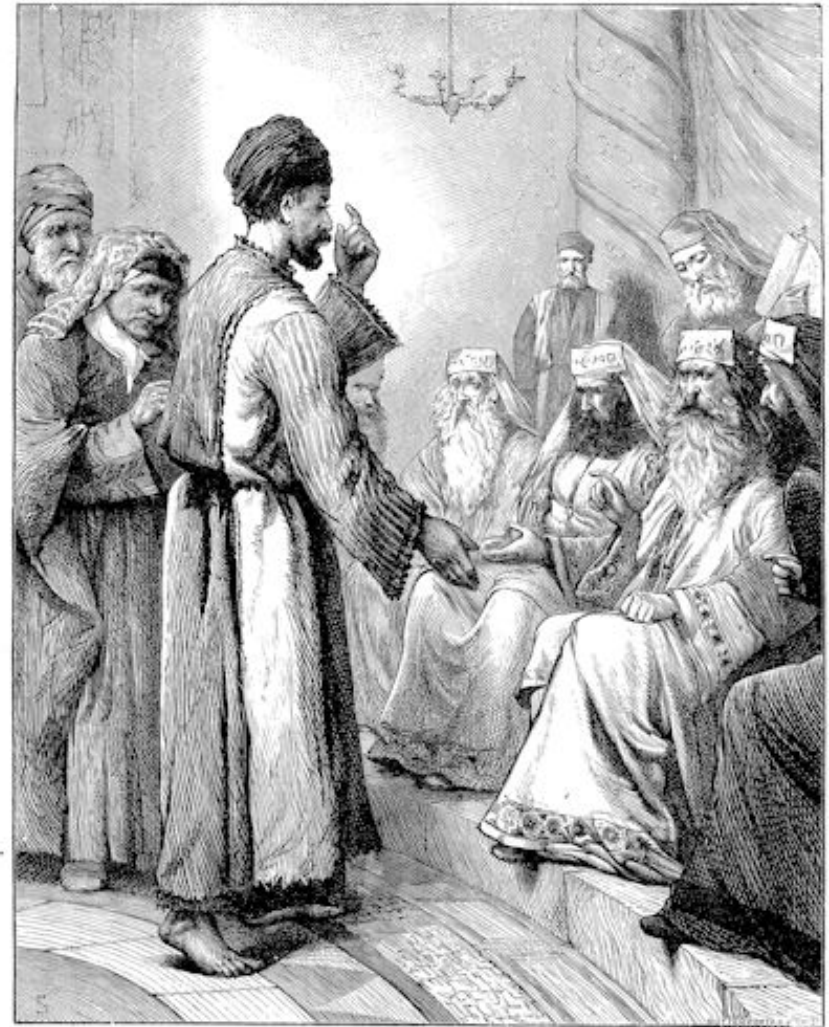
En het geschiedde, als hij naar Jeruzalem reisde, dat hij door het midden van Samarië en Galilea ging. En als hij in een zeker vlek kwam, ontmoetten hem tien melaatsche mannen, welke van verre stonden; En zij verhieven [hunner] stem, zeggende: Jezus, Meester, ontferm u onzer! En als hij hen zag, zeide hij tot hen: Gaat henen en vertoont u zelve den priesters. En het geschiedde, terwijl zij henengingen, dat zij gereinigd werden.

Luk. xv.

BETHANIE.

En het geschiedde als zij reisden, dat hij kwam in een vlek; en eene zekere vrouw, met name Martha, ontving hem in haar huis. En deze had eene zuster, genaamd Maria, welke ook, zittende aan de voeten van Jezus, zijn woord hoorde. Doch Martha was zeer bezig met veel dienens, en daarbij komende, zeide zij: Heer! trekt gij het u niet aan, dat mijne zuster mij alleen laat dienen? Zeg dan haar, dat zij mij helpe. En Jezus antwoordende, zeide tot haar: Martha, Martha! gij bekomert en ontrust u over vele dingen; Maar één ding is noodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden. *Luk. x.*

DE BLINDGEBORENE.

Zij dan riepen voor de tweede maal den mensch die blind geweest was, en zeiden tot hem: Geef God de eer, wij weten dat deze mensch een zondaar is. Hij dan antwoordde en zeide: Of hij een zondaar is, weet ik niet; één ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie. *Joh. ix.*

DE HERDER.

Hij roept zijne schapen bij naam, en leidt ze uit. En wanneer hij zijne schapen uitgedreven heeft, zoo gaat hij voor hen henen; en de schapen volgen hem, overmits zij zijne stem kennen. Doch eenen vreemde zullen zij geenszins volgen, maar zullen van hem vlieden; overmits zij de stem der vreemden niet kennen.

Joh. x.

101

DE ZORG DER LIEFDE.

Jeruzalem! Jeruzalem! gij die de profeten doodt, en steenigt die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb ik uwe kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkterwijs eene hen hare kiekens onder de vleugelen [*vergadert*]; en gijlieden hebt niet gewild.

Luk. xii.

102

HET VERLOREN SCHAAP.

Wat mensch onder u, hebbende honderd schapen, en één van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, tot dat hij het vindt? En als hij 't gevonden heeft, legt hij 't op zijne schouders, verblijd zijnde. Ik zeg ulieden, dat er alzoo blijdschap zal zijn in den hemel over éenen zondaar die zich bekeert, [meer] dan over negen en negentig regtvaardigen, die de bekeering niet van noode hebben.

Luk. xv.

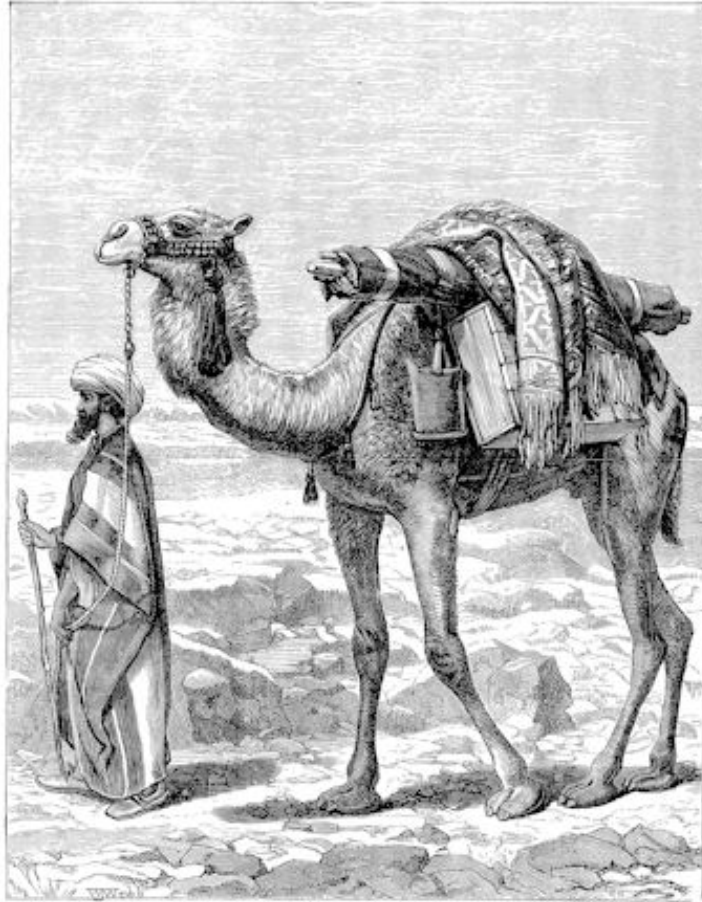

DE FARIZEËR EN DE TOLLENAAR.

De pharizeër, staande, bad dit bij zich zelve: O God! ik dank u, dat ik niet ben gelijk de andere menschen, roovers, onregtvaardigen, overspelers; of ook gelijk deze tollenaar. Ik vast tweemaal ter week, ik geef tienden van alles wat ik bezit. En de tollenaar, van verre staande, wilde ook zelfs de oogen niet opheffen naar den hemel, maar sloeg op zijne borst, zeggende: O God! wees mij zondaar genadig!

Luk. xviii.

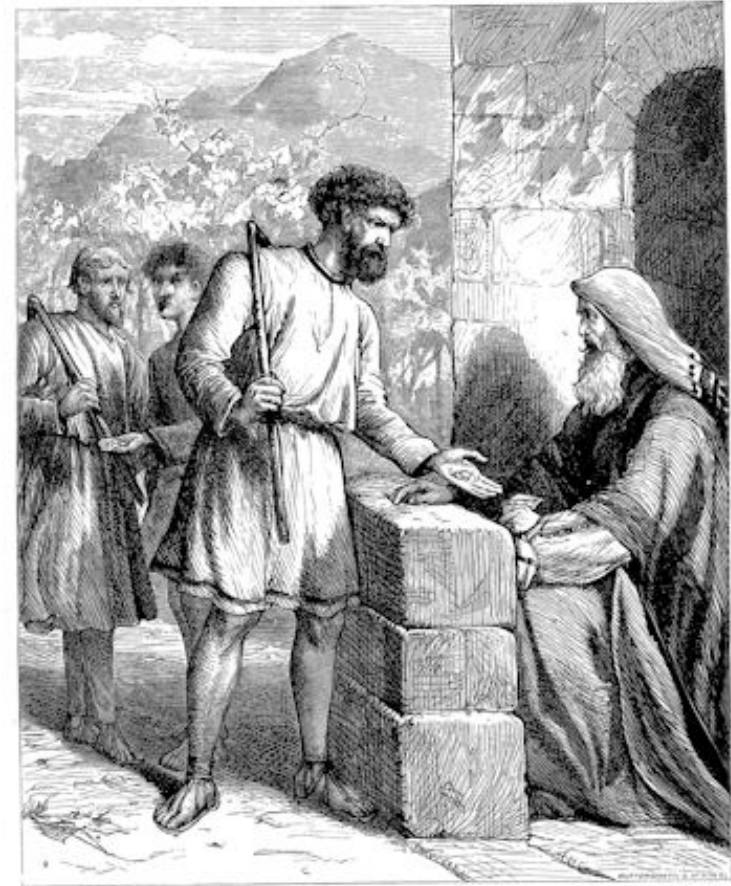

DE KAMEEL.

En Jezus rondom ziende, zeide tot zijne discipelen: Hoe bezwaarlijk zullen degenen die goed hebben, in het koninkrijk Gods inkomen! En de discipelen werden verbaasd over deze zijne woorden. Maar Jezus wederom antwoordende, zeide tot hen: Kinderen! hoe zwaar is 't, dat degenen die op het goed hun betrouwen zetten, in 't koninkrijk Gods ingaan! Het is ligter, dat een kemel ga door het oog van eene naald, dan dat een rijke in het koninkrijk Gods inga.

Mark. x.

DE ONTEVREDEN ARBEIDERS.

Als het nu avond geworden was, zeide de heer des wijngaards tot zijnen rentmeester: Roep de arbeiders, en geef hun het loon, beginnende van de laatsten tot de eersten. En als zij kwamen, die ter elfde ure gehuurd waren, ontvingen zij ieder eenen penning. . . . En [dien] ontvangende hebbende, murmureerden zij tegen den heer des huizes.

Matth. x.

DE BLINDE BARTIMEÛS.

En zij kwamen te Jericho; en als hij, en zijne discipelen, en eene groote schare van Jericho uitging, zat de zoon van Timeüs, Bar-timeüs, de blinde, aan den weg, bedelende. En hoorende dat het Jezus de Nazarener was, begon hij te roepen en te zeggen: Jezus, gij zoon Davids! ontferm u mijner.

Matth. 9.

En als hij nabij kwam, en de stad zag, weende hij over haar, zeggende: Och of gij ook erkendet, ook nog in dezen uren dag, hetgeen tot uren vrede [Middag]! Maar nu is het verhoorden voor uwe ooggen.

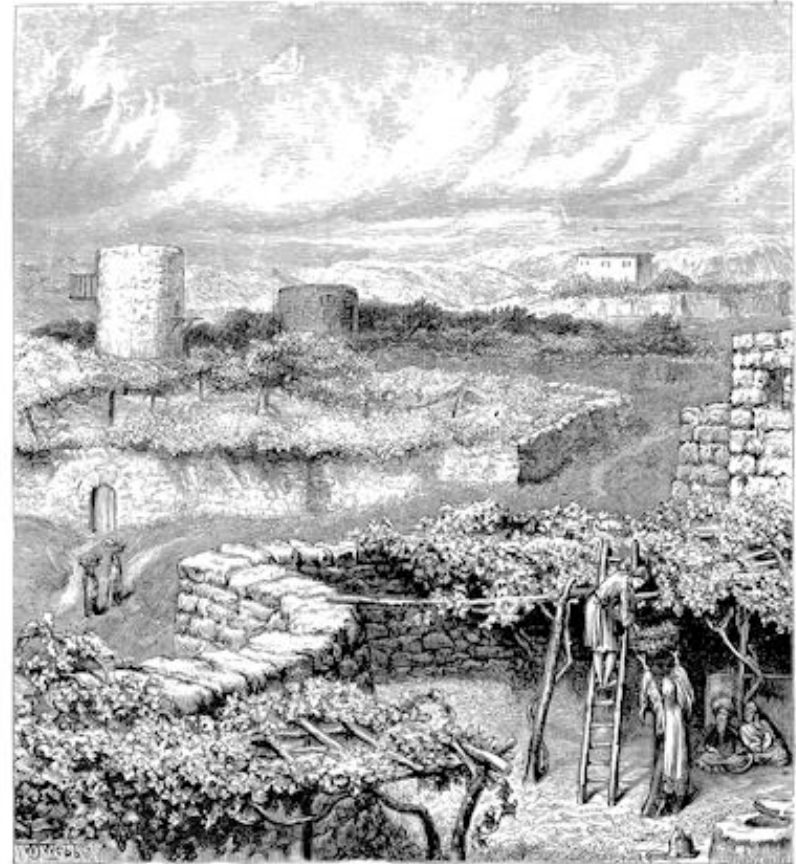

DE KINDEREN IN DEN TEMPEL.

Als nu de overpriesters en schriftgeleerden zagen de wonderheden die hij deed, en de kinderen roepende in den tempel, en zeggende : Hosanna den Zoon Davids ! namen zij dat zeer kwalijk ; en zeiden tot hem : Hoort gij [aet] wat deze zeggen ? En Jezus zeide tot hen : Ja, hebt gij nooit gelezen : Uit den mond der jonge kinderen en der zuigelingen hebt gij [u] lof bereid ?

Matth. xxi.

EEN WIJNGAARD IN PALESTINA.

En hij begon door gelijkenissen tot hen te zeggen : Een mensch plantte eenen wijngaard, en zette eenen tuin daarom, en groef eenen wijpersbak, en bouwde eenen toren, en verhuurde dien aan landlieden, en reisde buiten 's lands. En als het de tijd was, zond hij eenen dienstknecht tot de landlieden, opdat hij van de landlieden outvinge van de vrucht des wijngaards.

Matth. xxi.

HET PENNINGKE DER WEDUWE.

En opziende, zag hij de rijken hunne gaven in de schatkist werpen. En hij zag ook eene zekere arme weduwe twee kleine [penningen] daarin werpen, en hij zeide: Waarlijk ik zeg u, dat deze arme weduwe meer dan allen heeft [in]-geworpen. Want die allen hebben van hunnen overvloed [in]-geworpen tot de gaven Gods; maar deze heeft van haar gebrek al den leeftogt [daarin] geworpen, dien zij had. *Mat. xii.*

111

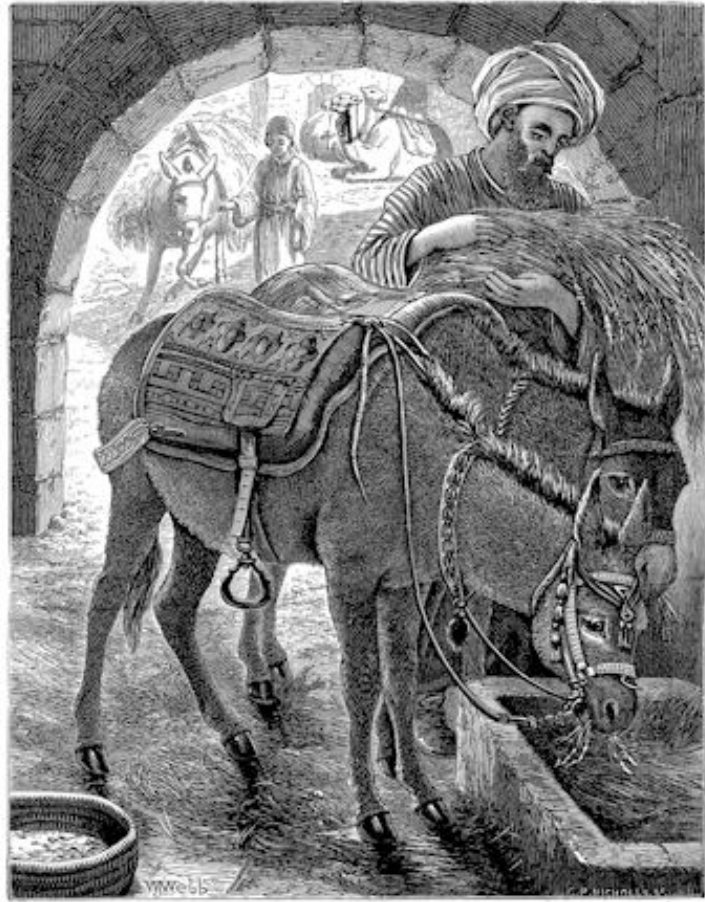

HEER, WIJ WILDEN JEZUS WEL ZIEN.

En er waren sommige Grieken uit degenen die opgekomen waren, opdat zij op het feest zouden aanbidden. Deze dan gingen tot Philippus, die van Bethsaida in Galilea was, en baden hem, zeggende: Heer! wij wilden Jezus [wel] zien. Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des menschen zal verheerlijkt worden. Zoo iemand mij dient, die volge mij; en waar ik ben, aldaar zal ook mijn dienaar zijn. En zoo iemand mij dient, de Vader zal hem eeren. *Joh. vii.*

112

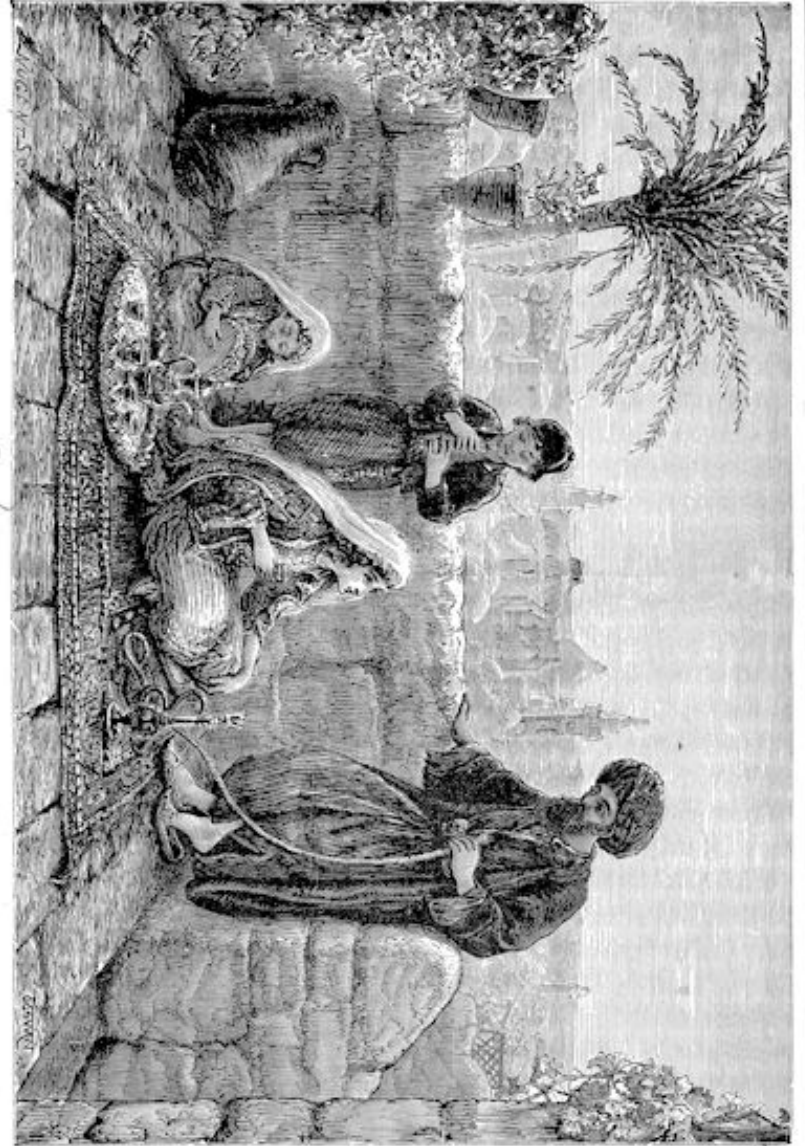

OSTERSCHE HERBERG OF CARAVANSERAI.

Gelyk een mensch, buiten 's lands reizende, zijn huis verliet, en zijnen dienstknachten magt gaf, en elk zijn werk, en den deurwachter gebood, dat hij zoude waken; zoo waakt dan (want gij weet niet, wanneer de heer des huizes komen zal, [des avonds] laat, of ter midternacht, of met het hanengekraai, of in den morgenstond); opdat hij niet onvoorziens kome, en u slapende vinde.

Mark. xiii.

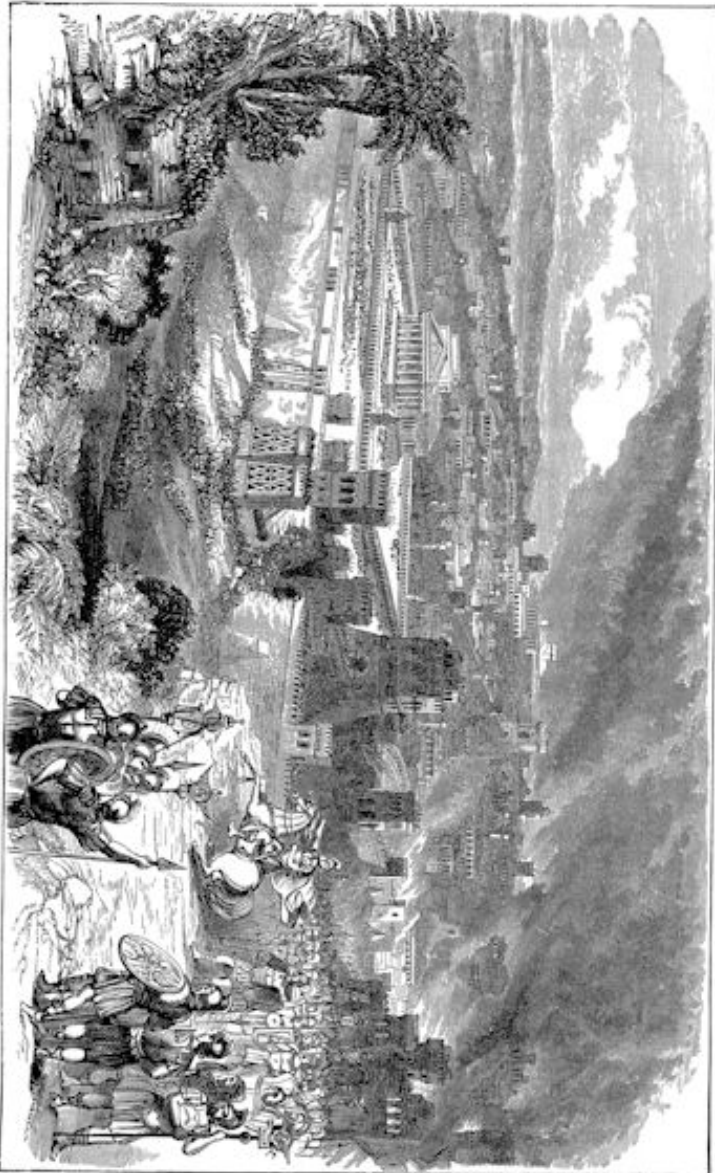
Die op het dak is, kome niet af, om iets; dit zijn huis weg te nemen; en die op den akker is, keere niet weder terug; om zijne kleederton weg te nemen.

OP HET PLATTE DAK.

Mark. xiii.

Maar wanneer gij zien zult, dat Jeruzalem van heiligers omsingeld wordt, zoo weet alsdan dat hare verwoesting nabij gekomen is. Alsdan die in Joden zijn, dat ze vlieden naar de bergen; en die in het midden daarvan zijn, dat ze daaruit trekken; en die in de velden [velden Judoen] zijn, dat ze daarin niet komen. Luc. XII.

HET BELEG VAN JERUZALEM.

DE TIEN MAAGDEN.

Alsdan zal het koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, welke hare lampen namen en gingen uit, den bruidegom te gemoet. Die dwaas [dwaas], hare lampen nemende, namen geene olie met zich. Als zij nu heengingen om te koopen, kwam de bruidegom; en die gereed [gereed], gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten. Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heere, Heere, doe ons open! En hij antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u, ik ken u niet. Zoo waakt dan, want gij weet den dag niet, noch de ure, in welke de Zoon des menschen komen zal.

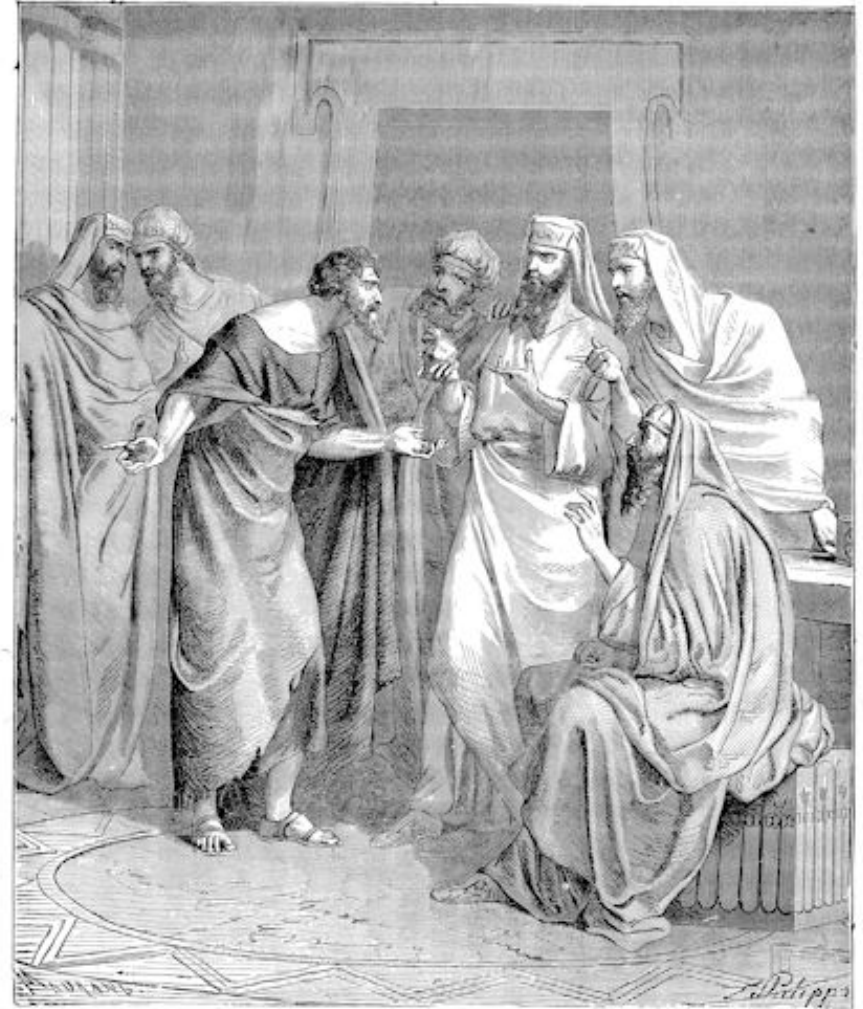
Matth. xxv.

DE OOSTERSCHE GEITENHOEDER.

En wanneer de Zoon des menschen komen zal in zijne heerlijkheid, en al de heilige engelen met hem, dan zal hij zitten op den troon zijner heerlijkheid. En voor hem zullen al de volkeren vergaderd worden, en hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt. En hij zal de schapen aan zijne regter-[hand] zetten, maar de bokken aan [zijne] linker-[hand].

Matth. xiv.

JUDAS ONTVANGT DEN PRIJS DES VERRAADS.

Toen ging een van de twaalve, genaamd Judas Iskariot, tot de overpriesters, en zeide: Wat wilt gij mij geven, en ik zal hem u overleveren? En zij hebben hem toegelegd dertig zilveren [penningen]. En van toen af zocht hij gelegenheid, dat hij hem overleveren mogt.

Matth. xxvi.

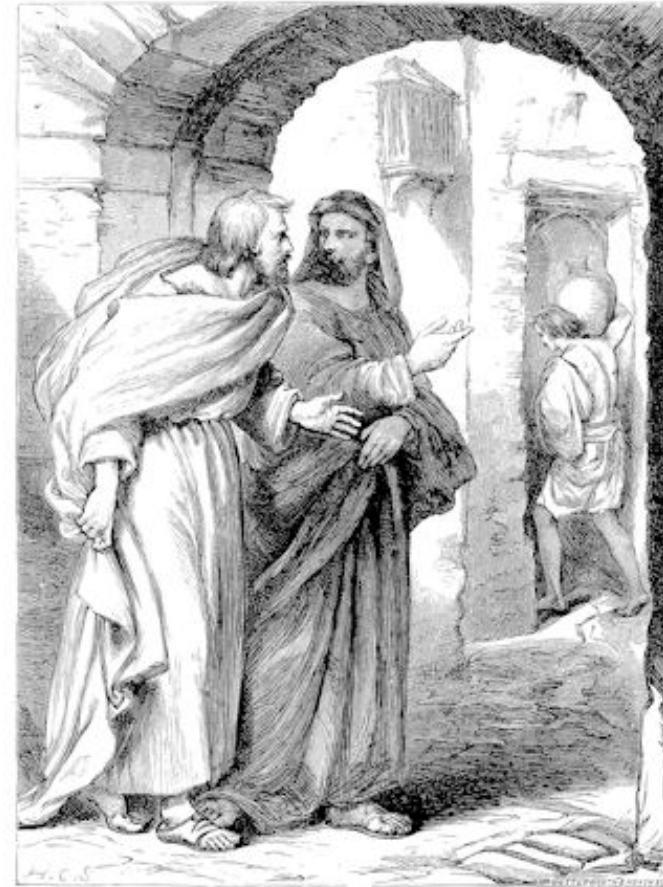

AANKOMST DER KUDDEN TE JERUZALEM.

Op den tienden dezer maand neme een iegelijk een lam, naar de huizen der vaders, een lam voor een huis. Maar indien een huis te klein is voor een lam, zoo neme hij het en zijn nabuur, de naaste aan zijn huis, naar het getal der zielen, een iegelijk naardat hij eten kan : gij zult rekening maken naar het lam.

En de dag der ongezuurde [*brooden*] kwam, op welken het pascha moest geslagt worden. En hij zond Petrus en Johannes uit, zeggende : Gaat henen, en bereidt ons het pascha, opdat wij het eten mogen. En zij zeiden tot hem : Waar wilt gij, dat wij het bereiden.

Exod. xii. Luk. xxi.

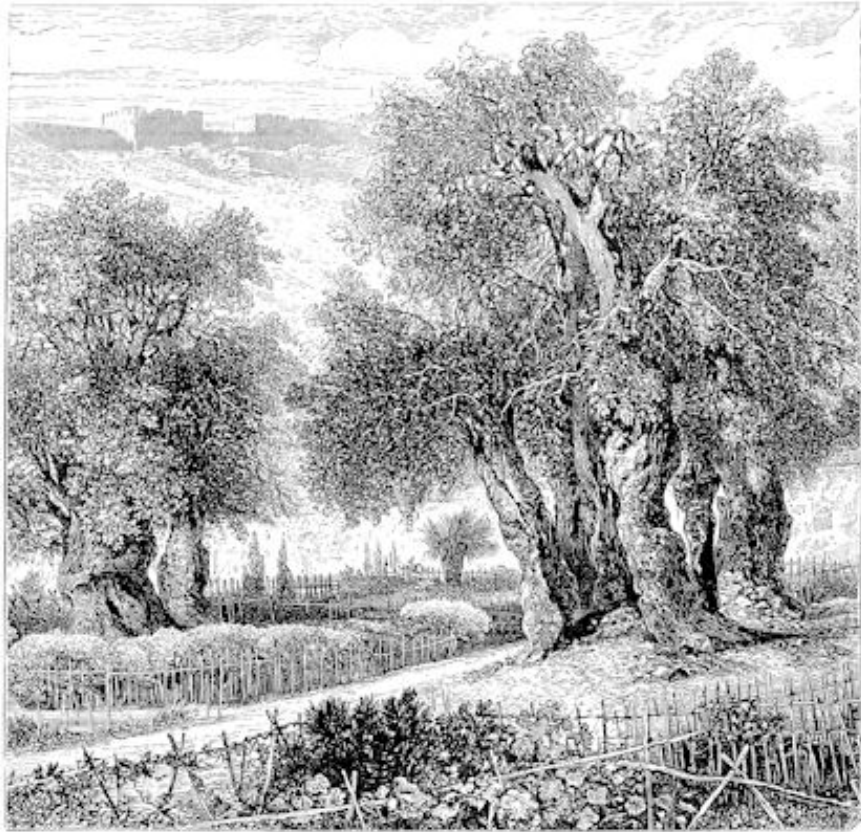

HET ZOEKEN DER PAASCHZAAL.

En hij zeide tot hen : Zie, als gij in de stad zult gekomen zijn, zoo zal u een mensch ontmoeten, dragende eene kruik water ; volgt hem in het huis daar hij ingaat. En gij zult zeggen tot den heer des huizes : De Meester zegt u : Waar is de eetzaal, daar ik het pascha met mijne discipelen eten zal?

Luk. xxi.

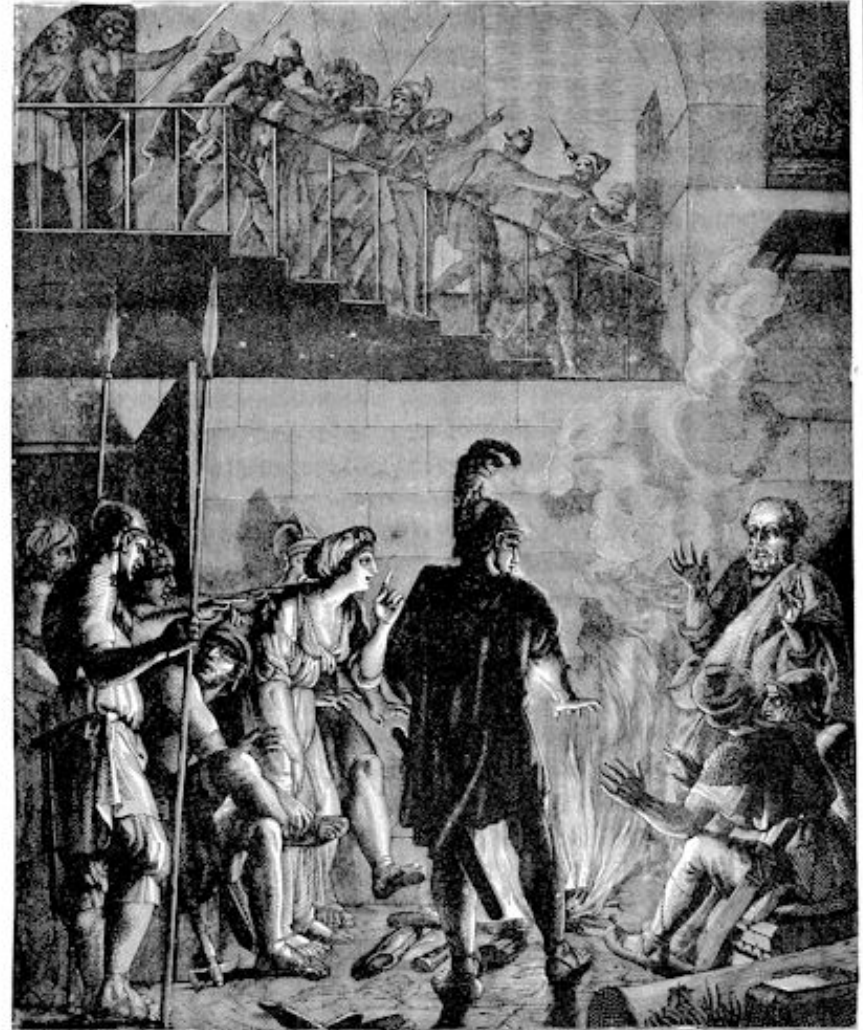
DE HOF GETHSEMANÉ.

Toen ging Jezus met hen in eene plaats, genaamd Gethsemané, en zeide tot de discipelen : Zit hier neder totdat ik henenga, en aldaar zal geboden hebben. En met zich nemende Petrus, en de twee zonen van Zebedeüs, begon hij droovig en zeer beangst te worden. Toen zeide hij tot hen : Mijne ziel is geheel bedroefd tot den dood toe ; blijft hier en waakt met mij.

Matth. xxvi.

121

R

PETRUS VERLOOCHENING.

En eene zekere dienstmaagd, ziende hem bij het vuur zitten, en hare oogen op hem houdende, zeide : Ook deze was met hem. Maar hij verloochende hem, zeggende : Vrouw ! ik ken hem niet.

Luk. xlii.

122

EEN HOF BIJ JERUZALEM.

En daar was in de plaats, waar hij gekruisigd was, een hof, en in den hof een nieuw graf, in hetwelk nog nooit iemand gelegd was geweest. *Joh. 19.*

Niet verre van de tempelstad
Verrees des Heilands kruis,
En haande door zijn bloed Hij 't pad
Ons naar Gods vaderhuis.

Voor ons doorleed Hij schande en dood,
Voor ons borg Hem een graf;
O maak dan Hem ons leven groot,
Die zoo ons 't leven gaf.

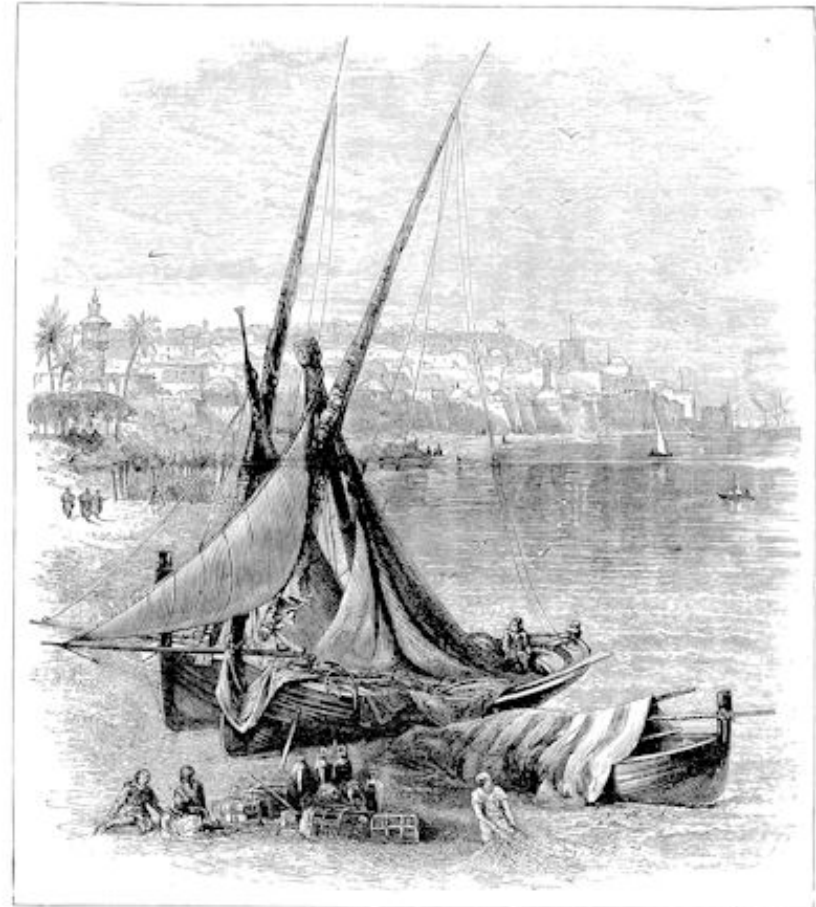
EEN KREUPELE GENEZEN.

En Petrus zeide: Zilver en goud heb ik niet; maar hetgeen ik heb, dat geef ik u: In den naam van Jezus Christus, den Nazarener, sta op en wandel! En hem grijpende bij de regterhand, rigtte hij [hem] op; en terstond werden zijne voeten en enkels vast. En hij opspringende, stond en wandelde, en ging met hen in den tempel, wandelende en springende, en lovende God. *Hand. 3.*

DE RECHTESTRAAT TE DAMASCUS.

En er was een zeker discipel te Damaskus, met name Ananias! en de Heer zeide tot hem in een gezig: Ananias! En hij zeide: Zie [*hier ben*] ik, Heer! En de Heer [*zeide*] tot hem: Sta op, en ga in de straat, genaamd de Regte, en raag in het huis van Judas naar (*eenen*), met name Saulus, van Tarsen: want ie, hij bidt; en hij heeft in een gezig gezien dat een man, met name Ananias, nkam, en hem de hand opleide, opdat hij weder ziende wierd. *Hand. ix.*

JOPPE.

En er was een zeker man te Cesaréa, met name Cornelius, een hoofdman over honderd, uit de bende, genaamd de Italiaansche; Godzalig, en vrezende God, met geheel zijn huis, en doende vele aalmoezen aan het volk, en God geduriglijk, biddende. Deze zag in een gezig klaarlijk, omtrent de negende ure des daags, eenen engel Gods tot hem inkomen, en tot hem zeggende: Cornelius! Zend mannen naar Joppe, en ontbied Simon, die togenaamd wordt Petrus. Deze ligt te huis bij eenen Simon, lederbereider, die zijn huis heeft bij de zee; deze zal u zeggen, wat gij doen moet. *Hand. x.*

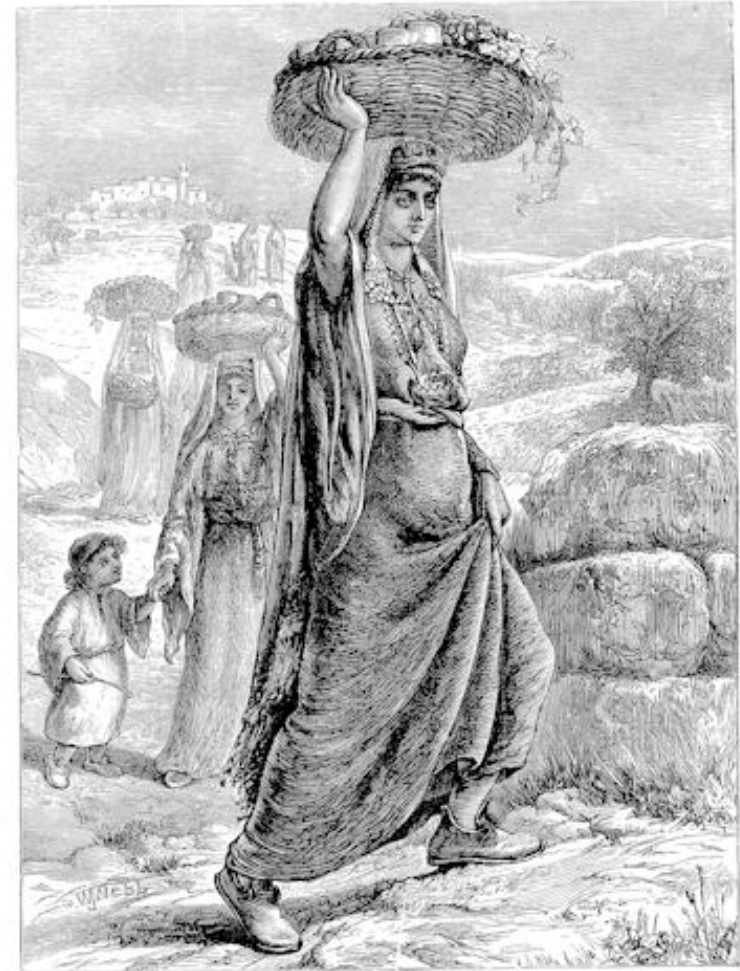

PETRUS VERLOSSING UIT DEN KERKER.

Toen nu Herodes hem zoude voorbrengen, was Petrus in dien nacht slapende tusschen twee krijgsknechten, gebonden met twee ketenen; en de wachters voor de deur bewaarden de gevangenis. En zie, een engel des Heeren stond daar, en een licht scheen in de woning, en slaande de zijde van Petrus, wakte hij hem op, zeggende: Sta haastelijk op.

Hand. xii.

VROUWEN UIT JUDEA TER MARKT GAANDE.

Hoewel hij zich zelve niet onbetuigd gelaten heeft, goed doende van den hemel, ons regen en vruchtbare tijden gevende, vervullende onze harten met spijs en vrolijkheid.

Hand. xii.

DE PLAATS DES GEBEDS.

En op den dag des sabbats gingen wij buiten de stad aan de rivier, waar het gebed plagt te geschieden; en nedergezeten zijnde, spraken wij tot de vrouwen die zamengekomen waren. En eene zekere vrouw, met name Lydia, eene purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God diende, hoorde [ons]; welker hart de Heer heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd. En als zij gedoopt was, en haar huis, bad zij [ons], zeggende: Indien gij hebt geoordeeld dat ik de Heer getrouw ben, zoo komt in mijn huis en blijft er. En zij dwong ons.

Hand. xvi.

129

8

PHILIPPI'S KERKER.

En omtrent middernacht baden Paulus en Silas, en zongen Gode lofzangen; en de gevangenen hoorden naar hen. En er geschiedde snellijk eene groote aardbeving, alzoo dat de fondamenten des kerkers bewogen werden; en terstond werden al de deuren geopend, en de banden van allen werden los. En de stokbe-waarder, wakker geworden zijnde, en ziende de deuren der gevangenis geopend, trok een zwaard, en zoude zich zelve omgebragt hebben, meenende dat de gevangenen ontvloden waren.

Hand. xvi.

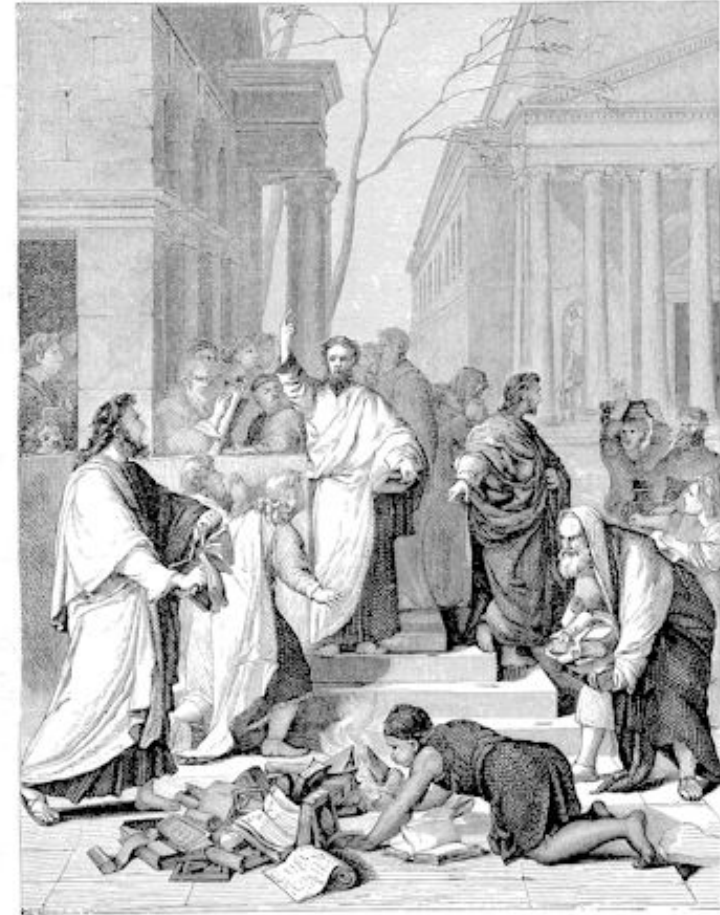
130

PAULUS OP DEN AREOPAGUS.

En Paulus, staande in het midden van de [*plaats, genaamd*] Areopagus, zeide : Gij mannen van Athene! ik bemerk, dat gij allezins als overgodsdienstig zijt. Want [*de stad*] doorgaande, en uwe heiligdommen aanschouwende, heb ik ook een' altaar gevonden, op welken het opschrift stond: DEN ONBEKENDEN GOD. Dezen dan, dien gij niet kennende dient, verkondig ik ulieden.

Hand. xvii.

BOEKEN TE EPHEZE VERBRAND.

En dit werd allen bekend, beiden Joden en Grieken, die te Epheze woonden, en vrees overviel hen allen, en de naam des Heeren Jezus werd grootgemaakt. En velen dergenen die geloofden kwamen, belijdende en bekend makende hunne daden. Velen ook dergenen die ijdele [*kunsten*] gepieegd hadden, bragten de boeken bijeen, en verbrandden ze in aller tegenwoordigheid; en berekenden de waarde derzelve, en bevonden die vijftig duizend zilveren [*pennningen*].

Hand. xix.

Geloofst gij, o koning Agrippa! de profeten? Ik weet dat gij ze geloofst. En Agrippa zeide tot Paulus: Gij beweegt mij bijna een christen te worden.

PAULUS VOOR AGRIPPA.

Hand. xiii.

PAULUS SCHIPBREUK.

Maar de hoofdman beval dat degenen die zwemmen konden, zich eerst zouden afwerpen, en aan het land komen; En de anderen, sommige op planken, en sommige op eenige [stukken] van het schip. En alzoo is het geschied dat zij allen behouden aan het land gekomen zijn.

Hand. xxvii.

PAULUS EN DE ADDER.

En als Paulus eenen hoop rijzen bijeengeraapt en op het vuur gelegd had, kwam er eene adder uit door de hitte, en vatte zijne hand. En als de barbaren het beest zagen nan zijne hand hangen, zeiden zij tot elkander: Deze mensch is gewisselijk een doodslager, welken de wraak niet laat leven, daar hij uit de zee ontkomen is. Maar hij schudde het beest af in het vuur, en leed niets kwaads. En zij verwachtten, dat hij zou opzwellen, of terstond dood nedervallen. Maar als zij lang verwacht hadden, en zagen, dat geen ongemak hem overkwam, werden zij veranderd, en zeiden, dat hij een God was.

Hand. xxvii.

131

PAULUS IN DE GEVANGENIS.

Want ik word nu tot een plengoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande. Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; Voorts is mij weggelegd de kroon der regtvaardigheid, welke de Heer, de regtvaardige Regter, mij in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen die zijne verschijning hebben liefgehad.

2 Tim. iv.

136

PLOEGEN OP DEN BERG ZION.

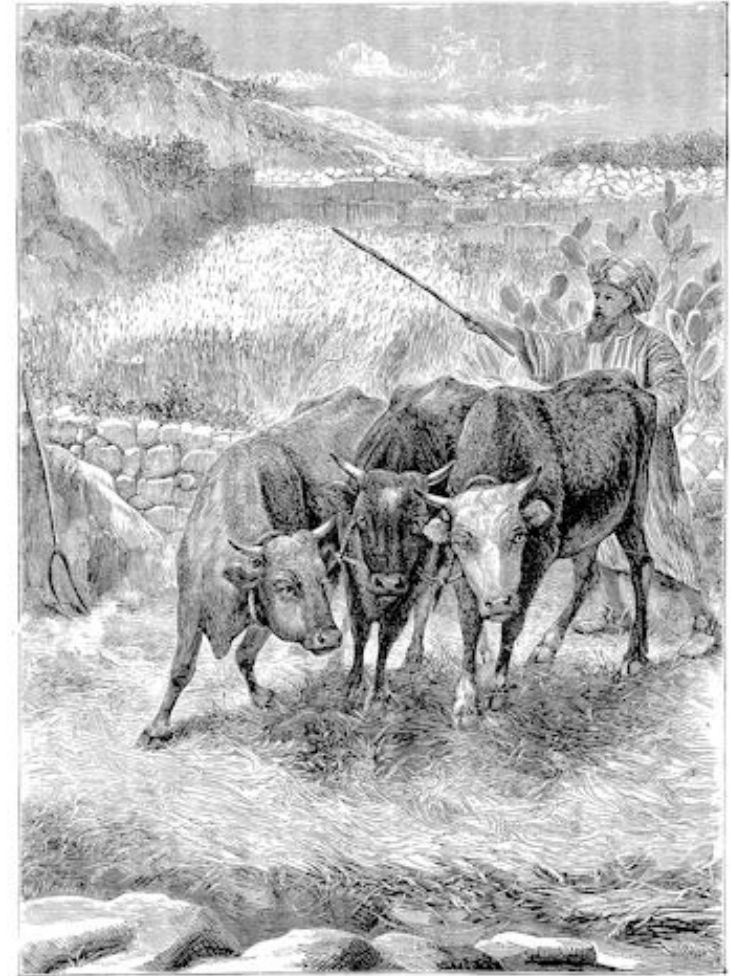
Of zegt hij (*dat*) ganschelijk om onzentwil? want om onzentwil is [*dat*] geschreven: overmits die ploegt, op hoop moet ploegen, en die op hoop dorscht, (*stoet*) zijner hoop deelachtig worden. *1 Kor. ix.*

Wij danken U, God, onze Vader,
Voor alles wat uw goedheid schenkt,
'Die ons in zaai- en oogsttijd beiden,
Met zegeningen rijk gedenkt.

Wat zullen wij u wedergeven
Voor alles wat Ge ons daaglijks biedt,
Niets hebben wij dan slechts ons harte;
Versmaad, o God, dat offer niet.

137

T

⚔ KUORNDORSCHEN IN HET 'OOSTEN.

Want de schrift zegt: Eenen dorschenden os zult gij niet muilbanden; en: De arbeider is zijn loon waardig. *1 Tim. v.*

Wees goed voor de dieren; uw God, die ze schiep
Vraagt u om een vriend hun te wezen;
't Was liefde voor u, die in 't aanzijn hen riep,
Die zij in haar schepsel geprezen.

Wees goed ook den arme; uw Meester en Heer,
Die God in zijn liefde openbaarde,
Hij daalde uit den hemel der heerlijkheid neer
En leefde als een arme op deze aarde.

138

DE JEUGDIGE TIMOTHEUS.

Ik dank God, wien ik dien van [mijne] voorouderen af in een rein geweten, gelijk ik zonder ophouden uwer gedachtig ben in mijne gebeden nacht en dag; Zeer begeerig zijnde om u te zien, als ik gedenk aan uwe tranen, opdat ik met blijdschap moge vervuld worden; Als ik mij in gedachtenis breng het ongeveinsd geloof dat in u is, hetwelk eerst gewoond heeft in uwe grootmoeder Lois, en in uwe moeder Eunice; en ik ben verzekerd dat het ook in u [voort]. *2 Tim. I.*

137

JOHANNES LAATSTE WOORDEN.

Geliefden! laat ons elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een iegelijk die liefheeft, is uit God geboren, en kent God; Die niet liefheeft, heeft God niet gekend, want God is liefde. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat hij ons liefheeft gehad, en zijnen Zoon gezonden heeft [tot] eene verzoening voor onze zonden. Geliefden! indien God ons alzoo liefheeft gehad, zoo zijn wij ook schuldig elkander lief te hebben. *1 Joh. IV.*

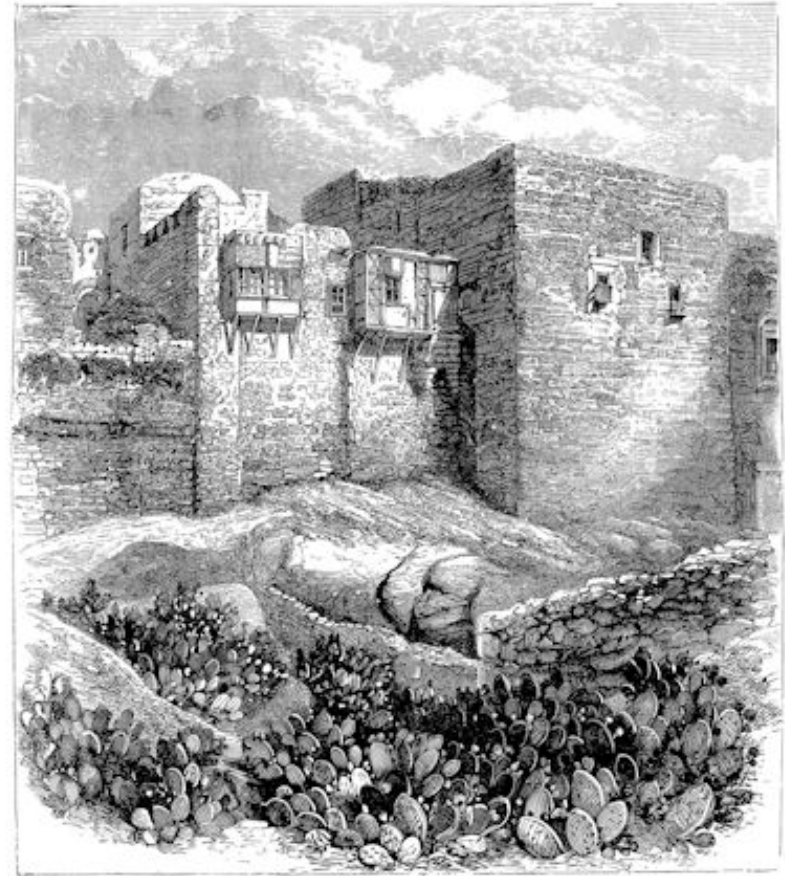
140

JOHANNES OP PATMOS.

Ik, Johannes, die ook uw broeder ben, en medegenoot in de verdrukking, en in het koninkrijk, en [in] de lijdzaamheid van Jezus Christus, was op het eiland, genaamd Patmos, om het woord Gods, en om de getuigenis van Jezus Christus. [En] ik was in den geest op den dag des Heeren; en ik hoorde achter mij eene groote stem, als eener bazuin, zeggende: Ik ben de Alpha en de Omega, de eerste en de laatste.

Openb. I.

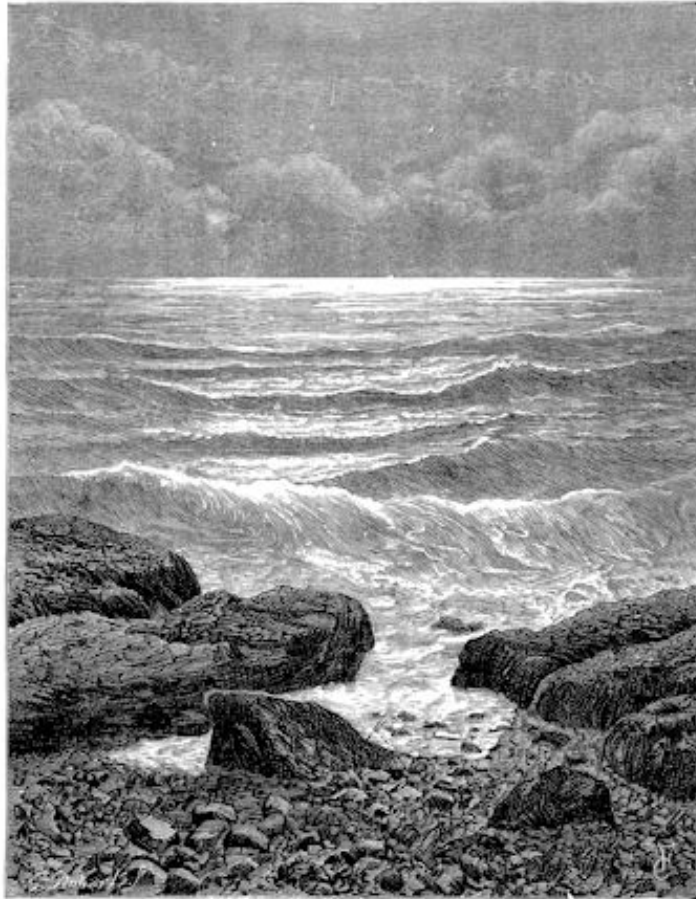
JERUZALEM'S MUUR.

Doch wij bouwden den muur, zoodat de gansche muur zamengevoegd werd tot zijne helft toe: want het hart des volks was om te werken.

Neb. iv.

En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als eene bruid die voor haren man versierd is. En ik hoorde eene groote stem uit den hemel, zeggende: Zie, de tabernakel Gods is bij de menschen, en hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volk zijn, en God zell zal bij hen [en] hun God zijn.

Openb. xxi.

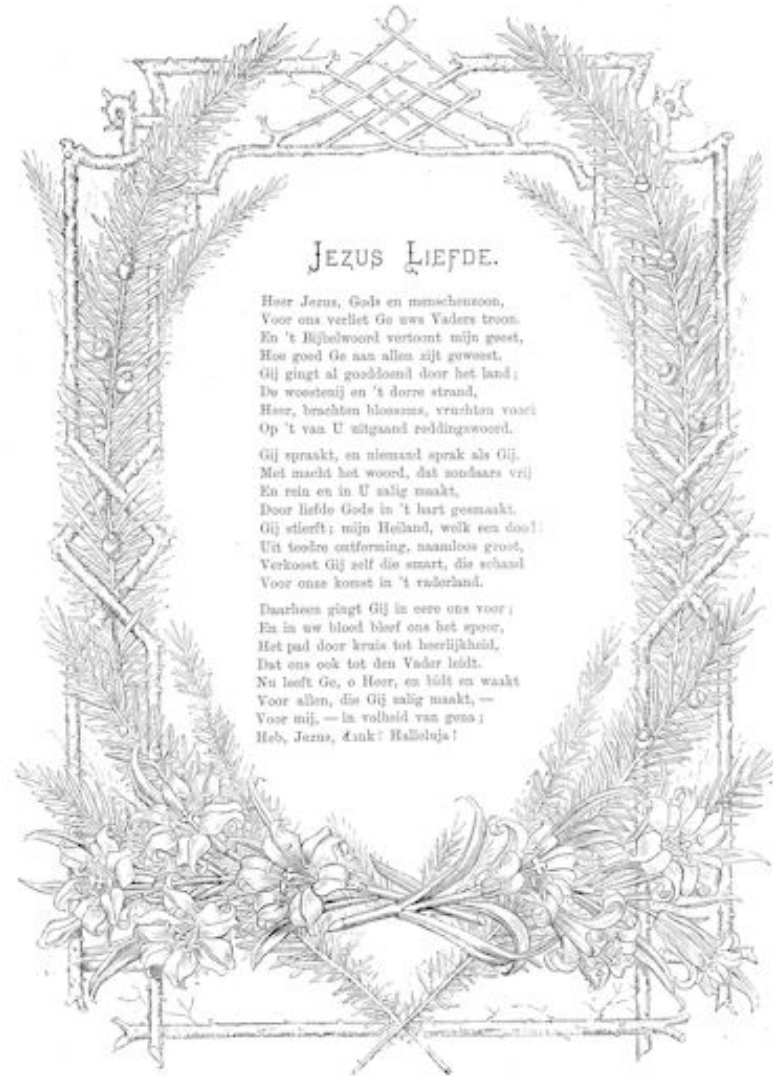

ZWIJG, WEES STIL!

Die met schepen ter zee afvaren, handel doende op groote wateren, die zien de werken des Heeren, en zijne wonderwerken in de diepte. Hij doet den storm stilstaan, zoodat hunne golven stilzwijgen. Dan zijn zij verblijd, omdat zij gestild zijn, en dat hij hen tot de haven hunner begeerte geleid heeft. *Psa. cxv.*

En ik zag eenen nieuwen hemel en eene nieuwe aarde: want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.

Openb. xxi.

JESUS LIEFDE.

Heer Jezus, Gods en menschenoon,
Voor ons verliet Ge uw Vaders troon.
En 't Bijbelwoord vertoont mijn geest,
Hoe goed Ge aan allen zijt geweest.
Gij gingt al goedgebloed door het land;
De woestenij en 't dorre strand,
Heer, brachten bloessms, vruchten voort
Op 't van U uitgaand reddingswoord.

Gij sprakt, en niemand sprak als Gij,
Met macht het woord, dat sondaars vrij
En rein en in U salig maakt,
Door liefde Gods in 't hart geemaakt.
Gij sterft; mijn Holland, welk een doo!
Uit toebre outforming, naamloos groot,
Verkoest Gij zelf die smart, die schand
Voor onze komst in 't vaderland.

Daarheen gingt Gij in eere ons voor;
En in uw bloed bleef ons het spoor,
Het pad door kruis tot heerlijkhed,
Dat ons oek tot den Vader leidt.
Nu leeft Ge, o Heer, en hilt en waakt
Voor allen, die Gij salig maakt, —
Voor mij, — in volheid van gona;
Heb, Jezus, dank! Halleluja!